

Атланти і каріатиди



Атланти і каріатиди

Атланти Каріатиди

Т.Самофалова, І.Шинкаренко, К.Прищепчук

*Атланти і каріатиди. Нариси про викладачів і співробітників
КП ДонНТУ. – Красноармійськ, КП ДонНТУ, 2009. - 95 с.*

Збірка нарисів про викладачів і співробітників КП ДонНТУ «Атланти і каріатиди» розповідає про його керівників, провідних викладачів, спеціалістів, розкриває етапи кадрового становлення вузу.

Видання здійснене за сприяння профспілкової організації КП ДонНТУ на честь святкування 50-ї річниці з дня заснування КП ДонНТУ.

Видання призначене для викладачів, студентів, співробітників КП ДонНТУ, широкого кола читачів, усіх, хто цікавиться історією.

*дизайн обкладинки - Бачурін Л.Л.
дизайн та верстка - Дорофєєв Б.В.*

©Т.Самофалова, І.Шинкаренко, К.Прищепчук

ЗМІСТ

Вступне слово Голови Донецької обласної профспілки працівників освіти і науки А.Горшкової	6
КІІ ДонНТУ – поступ у майбутнє. Вітальне слово директора Ляшка Я.О.	7
Від авторів	8
КІІ ДонНТУ – кроки в історії	10
Керівники інституту	11
Карпак Борис Васильович	11
Мороз Віктор Данилович	11
Бобрик Микола Петрович	12
Носач Олександр Костянтинович	13
Следь Микола Миколайович	14
Ляшок Ярослав Олександрович	15
Підготовче відділення – крок до студентського життя	17
Агібалов Олексій Федорович	18
Ковальова Алла Дорوفіївна	18
Романова Олена Олександрівна	19
Ревенко Світлана Іллівна	19
Удовиченко Людмила Олександрівна	19
Ляшенко Володимир Павлович	20
Швець Марія Олексіївна	20
В історію вписали свій рядок	21
Берегових Юрій Володимирович	21
Беляєв Олександр Микитович	21
Вознесенський Володимир Володимирович	22
Вознюк Іван Прокопович	23
Вознюк Луїза Петрівна	23
Гольцова Валентина Петрівна	24
Горецький Геннадій Володимирович	25
Дашковський Леон Гершович	25
Дейнека Анатолій Григорович	26
Жлобич Микола Якович	27
Кандибей Олексій Павлович	27

Атланти Каріатиди

Кислицька Віра Архипівна	28
Коваленко Іван Іванович	28
Кольчик Євген Іванович	29
Маріщенко Михайло Васильович	30
Павлов Олексій Миколайович	30
Павлова Анна Петрівна	30
Панаєтов Володимир Павлович	31
Піддубний Альберт Степанович	32
Садомська Тетяна Опанасівна	32
Сироватко Анатолій Анатолійович	33
Тат'янченко Марія Андріївна	34
Чудновський Володимир Юдович	35
Виховуємо технічну еліту регіону	37
Бачурін Леонід Леонідович	37
Білецька Людмила Леонідівна	38
Ващенко Василь Іванович	38
Вірич Світлана Олександрівна	39
Гого Володимир Бейлович	40
Горячева Тетяна Володимирівна	41
Дяченко Наталія Іванівна	41
Жимчича Іван Михайлович	43
Зеленева Оксана Геннадіївна	43
Зубенко Юрій Данилович	44
Іванісов Сергій Миколайович	45
Ісаєнков Олександр Олександрович	45
Кодунов Борис Олексійович	46
Кондратенко Віктор Григорович	46
Куцєрубов Валерій Михайлович	47
Лисенко Світлана Миколаївна	48
Лобков Микола Іванович	49
Ляшок Наталія Юріївна	50
Мальцева Валентина Дмитрівна	50
Надєєв Євген Ілліч	51
Нестеренко Василь Миколайович	52
Петелін Едуард Анатолійович	53

Придятько Світлана Павлівна	53
Пуханов Олександр Олександрович	54
Рацебарська Інна Миколаївна	55
Рязанцев Микола Олександрович	55
Рязанцева Надія Арсентіївна	56
Самофалова Тетяна Володимирівна	57
Сергієнко Людмила Григорівна	58
Сименко Олена Василівна	59
Соколовський Володимир Павлович	59
Табачкова Наталія Анатоліївна	60
Теряник Віктор Іванович	61
Триллер Євген Арнольдович	62
Школярєнко Ольга Олександрівна	63
Яцюк Микола Миколайович	64
На терезах наших надій	65
Нариси про співробітників КІІ ДонНТУ	66
Берегині книжкового світу	66
Дідович Тетяна Миколаївна	67
Пальчик Віталій Федорович	68
Патрікац Любов Олексіївна	69
Історія профспілкової організації КІІ ДонНТУ	70
Фотолітопис	75
Перелік скорочень	85
Використані джерела	86
Кадровий склад працівників КІІ ДонНТУ на 01.07.2009.	87

Атланти Каріатиди

Вступне слово Голови Донецької
обласної профспілки працівників
освіти і науки А. Горшкової

Шановні колеги!

Профспілка є активним учасником вирішення завдань загально галузевого характеру, школою формування колективу, осередком вирішення сьогоденних виробничих завдань, захисту прав і організації реальної турботи про працівника.

Профспілкова організація Донецького національного технічного університету відома в області своїми славними традиціями. Об'єднаний профспілковий комітет Красноармійського індустріального інституту, як структурного підрозділу ДонНТУ, багато років очолює кращі ініціативи свого навчального закладу, формує і підтримує корпоративний дух організації, піклується про кожного члена свого осередку.

Автори нарисів, виданих до 50-річного ювілею вузу, намагалися показати через історію років і десятиліть людину – освітянина, відданого своєму фаху, своєму вибору. Сподіваюсь, що кожний читач даного видання побачить у ньому і частину самого себе, свого життя, своєї прекрасної долі на освітянській ниві.

Вітаю з ювілеєм навчального закладу!



*З глибокою повагою А. Горшкова – голова
Донецької обласної організації профспілки
працівників освіти і науки*

КІІ ДонНТУ – поступ у майбутнє

Шановні колеги!

Виховання неповторної особистості фахівця з вищою освітою – тривалий і складний творчий процес. Як правило, він відбувається у стінах вищого навчального закладу, який був і є духовно-культурним осередком розвитку. Саме тут накопичується педагогічний досвід, який у поєднанні з енергією молодих дозволяє формувати самодостатнього професіонала.

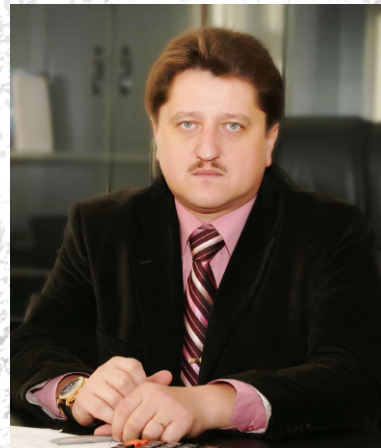
Протягом 50-ти років декілька поколінь викладачів і співробітників Красноармійського індустріального інституту озброювали професійними знаннями, формували світоглядні орієнтири майбутніх фахівців промисловості Донбасу.

За цей час з опорного пункту Дніпропетровського гірничого інституту вуз перетворився у Красноармійський індустріальний інститут у складі Донецького національного технічного університету з повним циклом підготовки студентів за денною і заочною формою навчання.

Сьогодні Красноармійський індустріальний інститут продовжує успішно виконувати своє головне державне завдання – забезпечує висококваліфікованими інженерними кадрами промисловість Донбасу. У вузі зосереджені найпотужніші сили гірничої науки регіону, які роблять свій вагомий внесок у вирішення проблем соціально-економічного розвитку регіону.

Колектив КІІ ДонНТУ має творчий і науковий потенціал. Впевнений, що нас чекають нові досягнення та перемоги.

Бажаю Вам, шановні колеги, творчих злетів, міцного здоров'я, невичерпного джерела натхнення!



***Я.О. Ляшок – директор Красноармійського
індустріального інституту***

Підготовка нарисів про керівників, провідних викладачів і співробітників регіонального вузу за 50 років його існування – спроба представити історію освітньої установи через особистість, через долі тих, хто пов'язав своє життя з навчальним закладом.

Для кожного підприємства, установи професійні кадри – це золотий запас, багатство, що не знецінюється за будь-яких умов економічних криз і політичних негараздів. Викладацькі ж кадри особливі, вони як дерево цінної породи, – формуються тривалий час, кількісно зростають помалу, а професійно – все життя, проте цінуються високо і пам'ятаються довго; їх вплив відчувають на собі кілька поколінь студентів. Викладачі Красноармійського індустріального інституту виховали, озброїли знаннями і навчили професійним умінням тисячі гірничих інженерів, електромеханіків, технологів, економістів, менеджерів, спеціалістів інших галузей, організаторів і керівників виробництва. Вони помітили і підтримали інтерес до науково-дослідницької діяльності у здібних студентів і дали путівку в життя молодим вченим, виховали педагогічну зміну для вузу. Проте цінність педагогічних і наукових кадрів Красноармійського індустріального інституту не лише у їх високому професіоналізмі й педагогічній майстерності. Викладачі та співробітники КІІ ДонНТУ – представники місцевої інтелігенції, а її роль, як і роль регіонального вузу взагалі, надзвичайно важлива і відповідальна. На відміну від викладачів столичних або обласних вузів, в провінції викладач – і носій знань, і вихователь, і носій нової наукової інформації, і носій культури – в одному обличчі. У невеликому місті від науки до виробництва відстані значно коротші. Винахідницькі і раціоналізаторські ідеї, що народжувалися на кафедрах і в лабораторіях

КІІ ДонНТУ, знаходили втілення на місцевих шахтах і підприємствах, сприяли підвищенню ефективності їх роботи.

Викладачі КІІ ДонНТУ – активні учасники життя міської громади, вони беруть участь у діяльності депутатського корпусу, суспільно-політичних центрів, комісій тощо, виступають у місцевій пресі й на телебаченні, співпрацюють з міською владою з питань життєдіяльності міста і регіону. Все їх життя – на виду у людей. Ось чому неможливо у повній мірі оцінити і досягнути масштаб їх діяльності, вплив на інтелектуальний і культурний розвиток регіону. Тому виникає порівняння з атлантами і каріатидами, що тримають на своїх плечах величезну вагу.

Автори – укладачі збірки нарисів, звичайно, не змогли включити до видання відомості про всіх викладачів і співробітників КІІ ДонНТУ за 50 років існування вузу. Для цього існують як об'єктивні (тривалий час

установа не мала свого відділу кадрів), так і суб'єктивні чинники (деякі працівники працювали нетривалий проміжок часу). Тому автори зосередили свою увагу на вив-

¹Атлант [гр. Atlas (Atlantos)] – 1) в грецькій міфології – титан, що тримає на своїх плечах небесний купол як покарання за участь у боротьбі титанів з олімпійськими богами; 2) чоловіча скульптура, що підтримує перекриття споруди. [6, с. 55]

²Каріатида [гр. karyatis (kariatides) карійська діва] – скульптурне зображення жіночої фігури, що слугує опорою балки у будівлі або образно виражає цю функцію. [6, с.209]

ченні внеску керівників вузу на різних етапах його існування, викладачів, що мають науковий ступінь, старших викладачів і співробітників, що працюють у КІІ сьогодні. Списочний покажчик усіх викладачів, співробітників і допоміжного персоналу, хто працює в установі на 01.07.2009 року (за підрозділами), вміщено наприкінці збірки. Там же наведено і перелік скорочень.

Автори вдячні викладачам і співробітникам КІІ ДонНТУ за співпрацю у підготовці збірки. Особлива подяка Ляшку Я.О. – директору КІІ, Дяченко Н.І., – завідувачу кафедри СГП, Бачуріну Л.Л. – начальнику навчального відділу, Триллеру Є.А. – завідувачу кафедри ЕМА, Придятько С.П. – декану ФДЗН, Янченко О.В. - провідному фахівцю відділу кадрів КІІ, ветеранам інституту.

Будемо вдячні за надіслані доповнення і зауваження.

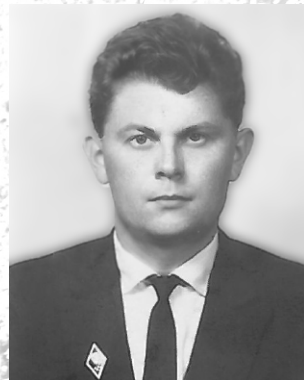
- **1959 рік** - в Красноармійську відкрито опорний пункт Дніпропетровського гірничого інституту для одночасного навчання і роботи на виробництві студентів I курсу стаціонару, що не мають 2-х років виробничого стажу; заняття проводилися за вечірньою формою навчання за двома спеціальностями «Технологія і комплексна механізація підземної розробки корисних копалин» і «Гірничо-електромеханіка»;
- **1961 рік** – в Красноармійську організовано загальнотехнічний факультет Дніпропетровського гірничого інституту з вечірньою і заочною формою навчання. У 1965 році відбувся перший випуск 47 спеціалістів;
- **1966 рік** – Красноармійський загальнотехнічний факультет підпорядкований Донецькому політехнічному інституту і отримав статус Красноармійського філіалу;
- **1970 рік** – при Красноармійському філіалі відкрито підготовче відділення для робочої молоді з денною формою навчання;
- **1989 рік** – Донецький політехнічний інститут разом з виробничими об'єднаннями з видобутку вугілля на базі Красноармійського філіалу створили навчально-науковий виробничий комплекс для підготовки спеціалістів на замовлення підприємств Красноармійського регіону;
- **1992 рік** – для підвищення якості довузівської підготовки майбутніх студентів Донецький політехнічний інститут разом з виробничим об'єднанням «Красноармійськвугілля» створили на базі Красно- армійського філіалу школу резерву гірничих інженерів на основі договорів на додаткову підготовку;
- **1993 рік** – рішенням засновників, серед яких і Красноармійський філіал, на базі філіалу створено гірничо-технічний ліцей «Надія» - ще одна форма довузівської підготовки;
- **1994 рік** – Красноармійський філіал ДонДТУ отримав ліцензію на підготовку спеціалістів за денною формою навчання за трьома спеціальностями – «Підземна розробка місцезнаходжень корисних копалин», «Експлуатація машин і електрообладнання гірничого виробництва», «Менеджмент у виробничій сфері»;
- **1999 рік** – перший випуск студентів денного відділення; при Красноармійському філіалі відкрито Центр підвищення кваліфікації і перепідготовки кадрів ДонДТУ;
- **2005 рік** – перетворення Красноармійського філіалу ДонНТУ в Красноармійський індустріальний інститут ДВНЗ «ДонНТУ»

КЕРІВНИКИ ІНСТИТУТУ

Карпак Борис Васильович

1935 р.н., асистент, старший викладач кафедри гірничих дисциплін; заступник декана, декан, в.о. директора Красноармійського філіалу з 21.06.1967 по 29.06.1968 рр.

В інституті працював з 1966 по 1968 рр.



Випускник Дніпропетровського гірничого інституту (отримав кваліфікацію – гірничий інженер-електромеханік), Б.Карпак на роботу до Красноармійська був направлений рідним вузом. За короткий час він пройшов шлях від асистента до в.о. директора філіалу. До того ж знав виробництво, мав за плечима виробничий досвід, здобутий до початку навчання.

Б.Карпак викладав навчальні курси «Рудничні вентиляційні і водовідливні установки», «Гідравліка і гідропривід», «Технічна термодинаміка і теплопередача». Б.Карпак досліджував нові засоби пневматичних вимірювань. Мав друковані роботи і авторські свідоцтва. Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук захистив у 1968 році.

Б.Карпак звільнився у зв'язку з проходженням на конкурсній підставі до іншого вузу.

Мороз Віктор Данилович

1937 р. н., директор Красноармійського філіалу ДПІ з червня 1969 по вересень 1978 року, кандидат технічних наук, завідувач кафедри технології і гірничого виробництва



Мороз В.Д. – випускник Донецького політехнічного інституту (1961), який закінчив за спеціальністю «Розробка родовищ корисних копалин». На цій же кафедрі ДПІ розпочав свою трудову діяльність інженером, старшим інженером науково-дослідного сектору (1961 - 1964), а потім – асистентом (1964-1968). У 1967 році Мороз В.Д. захистив дисертацію на здобуття звання кандидата технічних наук. Протягом року працював на виробництві – помічником, заступником головного інженера шахти №29 тресту «Рутченківвугілля».

Незабаром після повернення до ДПІ у червні 1969 року Мороз В.Д. призначається директором Красноармійського філіалу ДПІ, зав. кафедри технології і гірничого виробництва. Саме при цьому керівникові будівлі КІІ здобули вигляд справжнього студентського містечка – був збудований і введений в експлуатацію 3-й навчальний корпус і два студентські гуртожитки. Такі новобудівлі змінили на краще загальний вигляд центру Красноармійська. Мороз В.Д. багато працював над створенням і розширенням

Атланти Каріатиди

лабораторної бази регіонального вузу, приділяв увагу трудовому вихованню студентів. Завдяки його зусиллям престиж Красноармійського філіалу значно підвищився як у місті, так і у базовому вузі.

В Красноармійську В.Д. Мороза пам'ятають як надзвичайно енергійного і вимогливого керівника, вимогливого насамперед до себе, потім – до інших. Співробітники інституту цінували справедливість його вимог, а також особливо йому вдячні за уміння взяти участь у вирішенні складних життєвих ситуацій працівників, надати допомогу конкретній людині.

У 1970 році Мороз В.Д. став доцентом, у 1990 році – професором кафедри розробки родовищ корисних копалин ДонНТУ.

Досвід організатора науки, який В.Д. Мороз здобув у Красноармійську, вирішили використати і в базовому вузі. У вересні 1978 року Мороз В.Д. був призначений проректором з навчальної роботи ДПІ. У 1992 році він повернувся до викладацької роботи.

Мороз В.Д. – автор більше 120 наукових праць, 3-х авторських свідоцтв на винаходи, підготував до захисту 3-х кандидатів наук. Він нагороджений медалями, знаками «Шахтарська слава» III і II ступенів, «Відмінник вищої школи СРСР» та іншими нагородами.

Бобрик Микола Петрович



*1940 - 1992 рр., директор Красноармійського філіалу ДПІ
кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри загальноінженерних дисциплін, працював в інституті з 01.
09. 1978 по 01.07. 1985 року
(у ДонНТУ – з 1965 по 1992 рік)*

Людяність як головна цінність

М.Бобрик – випускник гірничо-механічного факультету ДПІ, у 1964 році йому присвоєно кваліфікацію «інженер-механік». З цим вузом пов'язане усе його життя – асистент, випускник аспірантури, старший викладач, доцент. Кандидатську дисертацію «Дослідження і розробка підсистеми оперативно-виробничого планування в АСУ» він захистив у 1974 році. Нетривалий, але позитивний адміністративний досвід М.Бобрика на посту заступника декана факультету навчання іноземних студентів (1973 – 1978 рр.) - і невдовзі керівництвом ДПІ запропонувало йому очолити самостійний підрозділ – Красноармійський філіал.

Порівняно короткий період роботи М.Бобрика на чолі Красноармійського філіалу ДПІ запам'ятався особливо. Це був час формування корпоративних цінностей, головна серед яких – людяність. Вона проявлялася у всьому – і у тому, що перший керівник філіалу знав усіх співробітників по імені і по батькові, і у тому, що він однаково ставився до прибиральниці і до доцента, і у тому, що він надзвичайно дбайливо підтримував перші кроки молодих співробітників у науці.

Беззаперечне досягнення М.Бобрика – встановлення ділових стосунків адміністрації Красноармійського філіалу ДПІ з керівництвом трестів «Красноармійськвугілля»,

«Селидіввугілля», «Добропіллявугілля», «Красноармійськшахтобуд», «Красноармійськвуглебуд» та інших ведучих підприємств регіону. Для вузу, в якому навчання студентів міцно пов'язане з практикою з виходом на виробництво, такий факт надзвичайно важливий. Як економіст, як людина, що мислила масштабно, він це добре розумів.

Позитивним явищем для Красноармійського філіалу було відновлення другого етапу навчання на вечірньому факультеті, яке було припинене у 1975 році. Співробітники інституту називають це головною заслугою свого директора.

Для М. Бобрика, як для керівника, в роботі не було дрібниць – від наукових досягнень співробітників до сприятливого мікроклімату в їхніх сім'ях - все мало значення. Він надавав неабиякої уваги науково-методичному забезпеченню навчального процесу, роботі з пошукачами, з відповідальними за організацію виконання держбюджетних і господарсько-договірних тем.

Бобрик М.П. сприяв позитивним змінам естетичного вигляду навчальних аудиторій, малого і великого похилих залів, вестибюлю тощо. У філіал і гуртожитки закуповувалися технічні засоби навчання, нові меблі тощо. Було змонтовано полігон гірничої техніки, переобладнано навчальні лабораторії.

В 1985 році Бобрик М.П. був призначений на посаду проректора ДПІ, відповідального за керівництво навчанням студентів на вечірньому і заочному відділеннях. Одноразово він виконував погодинне навантаження по кафедрі «Організація планування машинобудівної промисловості».

Доцент М.Бобрик (з 1991 року - професор) залишив більше 70 публікацій. Він умів писати, виступати, доносити до людей і робити цікавою свою думку. Як лектор товариства «Знання», він неодноразово виїздив для читання лекцій за кордон у Магдебурзьку вищу технічну школу (НДР – 1975), у НРБ (1981, 1986).

Життя М.Бобрика трагічно обірвалося у 52 роки.

Носач Олександр Костянтинович

1949 р.н., директор Красноармійського філіалу ДПІ (1985-2004), кандидат технічних наук, доцент, завідувач кафедри РПР; в інституті працює з 1985 року (в ДонНТУ – з 1972 р.)

Друге народження філіалу

Випускник гірничого факультету ДПІ за спеціальністю «Технологія і комплексна механізація підземної розробки родовищ корисних копалин»,

О. Носач все своє життя пов'язав з рідним вузом.

В історію Красноармійського філіалу ДПІ Олександр Костянтинович, безсумнівно, вписав свій рядок. Серед керівників регіонального вузу він працював на цій посаді найдовше. За керівництва О.Носача Красноармійський філіал пережив своє друге народження. Саме завдяки його зусиллям у 1994 році (а це був дуже складний час для країни,



Атланти Каріатиди

для міста, для вузу!) Красноармійський філіал ДонДТУ отримав ліцензію на підготовку спеціалістів за денною формою навчання за трьома спеціальностями – «Підземна розробка родовищ корисних копалин», «Експлуатація машин і електрообладнання гірничого виробництва», «Менеджмент у виробничій сфері». За короткий час було підготовлено науково-методичне забезпечення підготовки спеціалістів.

Талант О.Носача як організатора науки і як господарника відомий всім. У свій час на посаді директора він багато займався організацією життєзабезпечення вузу. А на кафедрі, яку він очолює сьогодні, питома вага науковців найвища. Тут зібрані найпотужніші сили гірничої науки регіону.

О. Носач – досвідчений викладач, прекрасний лектор, методист вищої школи. Його робота відмічена знаком «Відмінник освіти України» (1996 р.).

«Процеси підземних гірничих робіт», «Основи технології підземної розробки родовищ корисних копалин», «Технологія закриття (ліквідації) вугільних шахт» - ось неповний перелік навчальних дисциплін, які професійно викладає завідувач кафедри О. Носач. Кандидатську дисертацію «Дослідження і розробка параметрів технологічних схем виїмки вугільних пластів у західному Донбасі при підробці лісових масивів» він захистив у 1978 році.

Сферу наукових інтересів О. Носача становить вивчення газо- та водовіддачі вуглепородних масивів при їх розвантажуванні. За наукову діяльність у цьому напрямку він нагороджений Дипломом Російської академії природничих наук (2004 р.). О. Носач – співавтор наукового відкриття, близько ста друкованих робіт, має чотири патенти на винаходи. У співавторстві з іншими вченими з ДонДТУ і КІД ДонДТУ за період з 1998 по 2009 рік О. Носач видав сім навчальних посібників для студентів з грифом Міністерства освіти і науки України.

О. Носач присвятив своє життя вугільній промисловості – підготовці спеціалістів для неї, науковим дослідженням щодо її подальшого розвитку, тож не дивно, що така діяльність була оцінена нагородженням знаком «Шахтарська слава» III і II ступеня.

Следь Микола Миколайович



(1949-2007 рр.), директор Красноармійського індустріального інституту державного вищого навчального закладу «Донецький національний технічний університет», кандидат технічних наук, доцент, завідувач кафедри ГЕМ; в інституті працював з грудня 2004 по 17 листопада 2007 року.

Життя, обірване в зеніті

Усе життя М.М.Следя було тісно пов'язане з науково-педагогічною діяльністю в найстарішому вузі Донбасу. Після закінчення в 1971 році Донецького політехнічного інституту він працював у стінах цього інституту на посадах асистента, старшого викладача, доцента кафедри гірничозаводського транспорту, а з 1997 року обіймав посаду заступника декана з науково-педагогічної роботи

факультету «Електромеханіки і автоматизації» ДонНТУ.

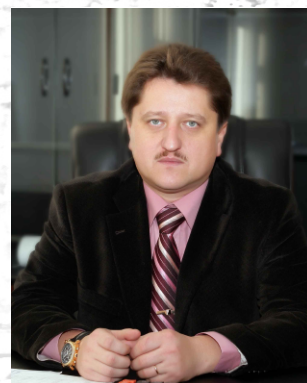
М.М. Следь є автором багатьох наукових і науково-методичних праць з проблем вугледобувної промисловості. За значний внесок у розвиток електромеханічної служби вугільної галузі він нагороджений відзнакою «Шахтарська слава» III ступеня.

Окремим рядком у біографії М.М.Следя стала робота у місті Красноармійську, де майже три роки (з грудня 2004 р. до листопада 2007 р.) він працював на посаді директора Красноармійського індустріального інституту. Проте ефективність людської діяльності характеризується не лише кількістю відпрацьованих років, а і зусиллями, які були докладені для цього. Викладачі, співробітники, студенти пам'ятають, що саме в ці три роки життя інституту відчуло новий імпульс: був облаштований малий спортивний зал, відчинили свої двері медпункт і тренажерний зал у будівлі гуртожитку, а сам гуртожиток був визнаний кращим в області, відбулася комп'ютеризація інститутських підрозділів, привітно зазеленіла територія інститутського подвір'я. В колективі Миколу Миколайовича цінували за прояви справжньої інтелігентності, щирості, чуйності, доброзичливості, відвертості, батьківської турботи.

Початок життя і його кінець – ось що єднає всіх людей. А що залишаємо ми по собі – це так індивідуально! Микола Миколайович Следь прожив життя, в якому так багато зроблено для інших.

Ляшок Ярослав Олександрович

1970 р. н., директор Красноармійського індустріального інституту державного вищого навчального закладу «Донецький національний технічний університет» з 10 січня 2008 року, завідувач кафедри ГіОП, кандидат технічних наук, доцент; в інституті працює з 1998 року



На гору виходить той, хто на неї йде

Одні скажуть, що шлях від старшого викладача до директора інституту за десять років – неймовірно швидкий злет, інші зважать, проаналізують причини і переконуються в тому, що все закономірно. Закономірно, що юнак з шахтарського Димитрова, син уславленого шахтарського бригадира, обрав собі майбутнє, пов'язане з гірничою справою. Ярослав Олександрович – випускник гірничого факультету ДПІ. Закономірно, що студент стаціонару незабаром після початку навчання одягнув солдатську шинель – такі були порядки. Закономірно, що після армії він повернувся до навчання і закінчив розпочату справу.

Закономірно, що молодий спеціаліст Я.О.Ляшок прийшов на виробництво і працював на інженерних посадах на шахті ім. О.Стаханова, а потім на завершальному етапі підготовки наукової роботи почав свою педагогічну діяльність у Красноармійському філіалі ДПІ на посаді старшого викладача кафедри РКК

Закінчення аспірантури теж закономірне, і воно завершилося у 2000 році успішним захистом кандидатської дисертації на тему «Розробка способу запобігання вивалів

Атланти Каріатиди

порід покрівлі в лавах пологих пластів при вийманні вугілля механічним комплексом». І знову ж таки закономірно, що молодого вченого помітили, підтримали, висловили йому довіру – з 2001 до 2008 року Я.О.Ляшок працював деканом загальнотехнічного факультету Красноармійського філіалу ДПІ і одночасно викладав навчальні дисципліни «Управління станом масиву гірничих порід», «Процеси підземних гірничих робіт», «Керування гірничим підприємством», «Основи менеджменту». Основні напрями наукової роботи Я.О.Ляшка пов'язані з розробкою способів запобігання обвалення порід крівлі в очисних вибоях вугільних шахт. Він – автор більше 40 друкованих робіт.

Тож варто розкласти поняття «закономірно» на окремі складові і зрозуміти: усе, що здається таким, що виникає само собою, насправді підготоване вихованням, наполегливим навчанням, цілеспрямованістю, пошуком себе, працелюбністю і повагою до людей праці (Ярослав Олександрович і сам уже має трудову відзнаку – він нагороджений почесним знаком «Шахтарська слава» III ступеня). Слід додати ще притаманні сучасним молодим керівникам знання інформаційних технологій і комунікацій, мобільність, уміння з гідністю сприймати виклики часу - і портрет молодого директора КП ДонНТУ Я.О. Ляшка стає завершеним і досконалим.

Проте попереду у нього великі плани – працювати над тим, щоб перетворити КП ДонНТУ у сучасний конкурентоспроможний вуз регіону. Не виникає сумнівів, що такі плани здійсняться, адже вони співпадають із бажанням тих, хто працює і навчається в Красноармійському індустріальному інституті.

ПІДГОТОВЧЕ ВІДДІЛЕННЯ – КРОК ДО СТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ

Підготовче відділення для робочої молоді з денною формою навчання при Красноармійському філіалі було відкрито у 1970 році. У Красноармійську готували майбутніх студентів і для Красноармійського філіалу, і для ДПІ, і для його інших підрозділів.

Протягом дев'яти місяців щорічно на підготовчому відділенні опановували ази базових дисциплін молоді виробничники, люди, що закінчили школу декілька років тому, відслужили в армії. Випускні іспити на підготовчому відділенні для них були одночасно і вступними іспитами до вузу. Як правило, з випускників підготовчого відділення на стаціонар приходили студенти, що свідомо хотіли вчитися, серед них майже не було випадкових людей.

Викладачі підготовчого відділення повинні були мати неабияке уміння, професіоналізм, методичний рівень і терпіння, адже слухачі підготовчого відділення прийшли з різним рівнем знань, а «на виході» їм належало виявити стандарт, який дозволяв би слухачам стати студентами. Викладачі підготовчого відділення проводили серед його слухачів і значну виховну роботу – організовували художню самодіяльність, трудові суботники, дозвілля, спортивні змагання, чергували у гуртожитку (серед слухачів було чимало приїжджих).

Викладачі підготовчого відділення нерідко поєднували свою роботу з викладанням у Красноармійському філіалі, і це надавало їх роботі зі слухачами питомої ваги.

У різні роки на підготовчому відділенні працювали викладачі російської мови і літератури, української мови і літератури Андрієва О.А. Вишневецька М.Я., Ревенко С.І., Ковальова А.Д.; викладачі математики Шашлова О.Я., Карнаушенко Н.М., Власенко С.В., Пономаренко А.Ф., Калашников М.Ф., Романова О.О., Удовиченко Л.О.; викладач іноземної мови Дволучанська В.Г., викладачі фізики - подружжя Шевцових, Швець М.О., Юровнікова С.М.; викладач фізичної культури Ляшенко В.П. Керував роботою підготовчого відділення Агібалов О.Ф., а потім – Піддубний А.С.

Атланти Каріатиди

Агібалов Олексій Федорович



*1935 р.н., асистент, старший викладач кафедри
«Теоретична і прикладна механіка», заступник
декана ЗТФ, декан підготовчого відділення;
в інституті працював з 1965 по 1996 рік*

Не хлібом єдиним

О.Агібалов, за спеціальністю інженер–механік, закінчив Дніпропетровський сільськогосподарський інститут. У Красноармійському філіалі викладав дисципліни «Теорія механізмів і машин», «Деталі машин».

Акуратний, педантичний, дисциплінований, О.Агібалов був помітною фігурою в колективі, нерідко його висували на відповідальні посади, доручали важливі ділянки роботи, як, наприклад, організацію роботи за дорученням філіалу на о. Шпіцберген, де було відкрите підготовче відділення для вступу до ДПІ (О.Агібалов працював там разом з молодим викладачем В.Гого). Тривалий час О.Агібалов очолював підготовче відділення у Красноармійському філіалі.

О.Агібалов має широке коло захоплень – цікавиться воєнною історією, оздоровчими теоріями і фізкультурою, із задоволенням працює на землі і вирощує фрукти, ягоди, овочі.

Ковальова Алла Дорофіївна



*1937 р.н., старший викладач кафедри
загальнонаукових дисциплін; працювала в інституті з
1970 по 1995 рр.*

Алла Дорофіївна викладала в інституті російську та українську мови і літературу. Діяльність професійного філолога (освіта – Чернівецький університет) співпала з активним функціонуванням у Красноармійську підготовчого відділення, яке готувало абітурієнтів не лише для Красноармійського філіалу, а і для усього ДПІ.

Жінка багато працювала на підготовчому відділенні, виконувала обов'язки заступника декана цієї структури. Грамотні не лише в технічному контексті інженери, якими ставали слухачі підготовчого відділення, були для неї нагородою.

Романова Олена Олександрівна

(1930-2000 рр.), старший викладач кафедри загальнонаукових дисциплін; працювала в інституті з 1974 по 1991 рік



О. Романова все життя спочатку сама вивчала, а потім викладала математику іншим – у школі, на підготовчому відділенні Красноармійського філіалу ДПІ, студентам філіалу, у гірничо-технічному ліцеї «Надія».

Статна, красива, вишукано одягнена, з великими очима, О. Романова і математику викладала красиво, легко, невимушено... Вона доводила: математичні дослідження не менш захоплюючі, ніж розв'язання шахової задачі або читання пригодницького роману. Але вони потребують від нас знання математичної мови, тієї мови, якою числа розповідають дивні історії і розкривають великі таємниці гармонії світу...

Ревенко Світлана Іллівна

1940 р.н., асистент кафедри загальнонаукових дисциплін; працювала в інституті з 1975 по 2000 рік



Спеціаліст-філолог (кваліфікація «російська мова і література»), С.Ревенко, по-перше, звертала на себе увагу своєю вишуканою літературною мовою. Так, як говорила вона, говорили лише драматичні артисти, що все життя служили у театрі. По-друге, С.Ревенко постійно вчилася, удосконалювала свою професійну майстерність. А коли виникла потреба у викладанні української мови, української технічної мови, вона також досконало оволоділа і нею. Такий професіоналізм викладача завжди був прикладом для слухачів підготовчого відділення.

Удовиченко Людмила Олександрівна

(1937 - 2003), старший викладач кафедри загальнонаукових дисциплін



З перших днів занять слухачі підготовчого відділення починали розуміти, як складні математичні теми можна поєднати із здатністю просто і лаконічно формулювати пояснення, як сухі математичні формули можна «розбавити» дотепною байкою. Любов до математики перетворювала Л.Удовиченко в справжнього аса в роботі. Вона могла навчити математиці всіх: байдужого захопити

Атланти Каріатиди

красою математичних викладок, розумному дати професійне пояснення, впертого завоювати своєю безпосередністю. Наслідками були зацікавленість слухачів у математичних знаннях, непогані результати у їх вивченні, повага до викладача-математика.

Ляшенко Володимир Павлович



1949 р.н., старший викладач кафедри загальнонаукових дисциплін, викладач фізичної культури; працював у інституті з 1979 по 2002 рік

В.Ляшенко – приклад служіння спорту. У Черкаському педагогічному інституті він отримав спеціальність «викладач фізичної культури» і ніколи її не змінював. Він зумів знайти однодумців і послідовників і серед слухачів підготовчого відділення, які навчалися у Красноармійську короткий термін. І у 70-і, і у 80-і роки в інституті зростала майстерність спортивних команд з ігрових видів спорту, здобували свої спортивні перемоги кращі спортсмени-розрядники, організовувалися «Дні здоров'я». Проте головними для В.Ляшенка були не результати, а повага молоді до фізичної культури і здорового способу життя.

Тривалий час очолював В.Ляшенко профспілку Красноармійського філіалу. Організованість і демократизм відрізняли його як профспілкового ватажка. Жодного разу не поділяв він членів колективу за зайнятими посадами, завжди з повагою ставився і до викладачів, і до обслуговуючого персоналу. І сьогодні В.Ляшенко продовжує трудитися в колективі.

Швець Марія Олексіївна



1937 р.н., старший викладач кафедри «Фізики і електротехніки»; працювала в інституті з 1970 по 1994 рік

За дипломом М. Швець – вчитель фізики, математики, креслення (закінчила Донецький педагогічний інститут). На відміну від більшості викладачів інституту – спеціалістів своєї справи, виробників, молода спеціалістка отримала педагогічну освіту. Знайомство з методикою викладання фізики, ентузіазм у роботі дозволили їй швидко знайти своє місце в колективі. М. Швець викладала фізику і астрономію слухачам підготовчого відділення, готувала методичні вказівки для самостійної роботи з фізики, вчила майбутніх студентів різним способам розв'язання фізичних задач.

Протягом десяти років М.Швець виконувала обов'язки відповідального секретаря приймальної комісії Красноармійського філіалу. А ще вона була постійним членом волейбольної команди інституту. До складу команди входили Н.Говберг, В.Вознесенський, А.Сироватко, Л. Карпенко, Ю.Берегових та інші.

З 1994 року М. Швець працює викладачем фізики у міському ліцеї «Надія».

В ІСТОРІЮ ВПИСАЛИ СВІЙ РЯДОК

Берегових Юрій Володимирович

*1951 р.н., кандидат технічних наук, доцент
кафедри природничих наук;
працював в інституті з 1984 по 2000 рік*

Комп'ютерний бог

Випускник Томського державного університету, Ю.Берегових обрав для себе справу сучасну і актуальну – комп'ютери.

Ю.Берегових стояв біля витоків створення облікового центру Красноармійського філіалу, займався комп'ютеризацією навчальних аудиторій і лабораторій.

Спокійний, виважений, доброзичливий, ввічливий, у найважчі для інтелігенції часи – 90-і роки – він зумів поєднати свою професію із підприємницькою діяльністю. В професії його називали «комп'ютерний бог» і дуже поважали за професіоналізм як студенти, так і колеги.

Ю. Берегових певний час очолював профспілкову організацію інституту. Сьогодні він працює в одному з донецьких вузів.

Ю. Берегових має 27 друкованих робіт.



Беляєв Олександр Микитович

*1941 – 1993 рр., декан ЗТФ з 1985 по 1988 рік, канддат
технічних наук, доцент кафедри теоретичної
і прикладної механіки; в інституті працював
з 1972 по 1993 ік*

Труженик

О.Беляєв - випускник Донецького політехнічного інституту (перші три роки навчався на вечірньому відділенні Красноармійського філіалу), за спеціальністю – гірничий інженер. В інституті він викладав одну з найскладніших навчальних дисциплін - «опір матеріалів». Кандидатську дисертацію «Теоретичні засади розрахунку гірничого тиску у комплексно - механізованих очисних забоях пологих пластів» у 1981 році. Підготував до захисту і докторську дисертацію, але передчасна смерть не дозволила її захистити.

Знання не лише теорії, а і практики виробництва (починав свою трудову біографію гірничим працівником), професіоналізм О. Беляєва визнавали і цінували не тільки у Красноармійському філіалі. У випадках розслідування аварій на шахтах регіону до О.Беляєва зверталися за експертною оцінкою причин виникнення аварійної ситуації.

О.Беляєв виступав основним і відповідальним виконавцем держбюджетних тем «Исследование проявления горного давления в комплексно-механизированных очистных



Атланти Каріатиди

забогх пологих пластов» і «Исследование влияния динамических процессов и неоднородностей пород массива на параметры горного давления». Наслідки дослідницької роботи були втілені у виробництво, їх економічний ефект склав 195000 і 363526 карб. відповідно на один очисний забій (цифри наведені у цінах 1990 року).

За останнім звітом, складеним власноруч, О.Беляєв називає 35 публікацій зі своєї наукової проблематики. Більшість із них підготовлені у співавторстві з колегами – В.Д.Морозом, М.Я.Жлобичем, І.С.Костюком, В.М.Кравцовим та іншими. Серед них – авторське свідоцтво на винахід «Способ охраны подготовительной выработки и устройство для его осуществления».

У 1985 році О. Беляєв став деканом загальнотехнічного факультету. Свої обов'язки він виконував виключно сумлінно, до студентів ставився по-батьківськи – заняття на вечірньому відділенні закінчувалися о 21.50 і декан не йшов додому, доки з інституту не вийде останній студент.

Принциповий, об'єктивний, О.Беляєв обирався депутатом Красноармійської міської ради і чесно виконував свої депутатські обов'язки. Ініціативу О. Беляєва помічали і в колективі Красноармійського філіалу – він обирався секретарем партбюро Красноармійського філіалу, виступав з лекціями від товариства «Знання». Разом з В.Кравцовим, А.Кутнім, Ю.Берегових, В.Нестеренко О.Беляєв створював садово – городницьке товариство співробітників інституту «Наука».

Вознесенський Володимир Володимирович



(1932-2007 рр.), завідувач кафедри «Фізика і електротехніка», доцент кафедри ГЕМ; працював в інституті з 1970 по 2007 рік

Мрійник

Навчатися до очної аспірантури ДПІ В.Вознесенський прийшов з посади майстра одного з виробничих управлінь Луганської області. Після успішного захисту кандидатської дисертації на тему «Розробка засобів заливки і захист насосів від гідравлічних ударів» він приїхав працювати до Красноармійська.

Іноді так буває, що людина залишається дитиною до сивого волосся. В.Вознесенський – приклад цьому. Холерик за темпераментом, він не міг просто жити, йому необхідно було весь час удосконалювати дійсність. «Куй залізо, поки не вкрали», - часто повторював Володимир Володимирович. Навіть у молоді роки, працюючи майстром, він писав листа М.Хрущову про необхідність автоматизації виробничих процесів.

Своє основне завдання в інституті В.Вознесенський вбачав у залученні студентів до творчої діяльності, до пошуку нових ідей. Сам він постійно придумував, конструював, переконував когось у своїй правоті, намагався упровадити свої винаходи. Часто пошуки нового закінчувалися фразою: «От ці японці! Знову випередили мене на п'ять хвилин!»

Останні 20-25 років В.Вознесенський опікувався необхідністю використання ШАТЕК (шахтного автономного теплоенергетичного комплексу). Ідея полягала у мож-

ливості поєднання шахтних парових котлів з паровою турбіною та отриманні не лише теплової, а й електричної енергії. Пізніше з'ясувалося, що низькотемпературні котли серії КЕ експлуатувати в такому режимі недоцільно: вартість устаткування різко зростає, а віддача виявляється занадто малою. Що ж, у науці немає второваних стежин і наукова гіпотеза не завжди витримує випробування практикою. ..

І все ж інженерна думка В.Вознесенського здобула високу оцінку – суспільна організація «Академія інженерних наук» надала йому звання академіка.

Вознюк Іван Прокопович

*1926 р.н., старший викладач кафедри
«Теоретична і прикладна механіка»;
в інституті працював з 1961 по 1982 роки*

Викладач має бути індивідуальністю

І.Вознюк – випускник Київського технологічного інституту харчової промисловості ім. А.Мікояна. У Красноармійському філіалі викладав нарисну геометрію і технічне креслення. Запам'ятався як надзвичайно вимогливий викладач до себе і до студентів.

З 1971 по 1973 роки І.Вознюк виконував обов'язки завідуючого кафедрою теоретичної і прикладної механіки.

Сферу наукових інтересів І.Вознюка становили вивчення механіки роторних екскаваторів та іншої гірничої техніки. Він брав активну участь у виконанні науково-дослідницьких робіт під керівництвом свого наукового керівника В.Чудновського, має у співавторстві з ним 6 винаходів, опублікував 10 статей.

Винахідницька діяльність І.Вознюка здобула високу оцінку – він нагороджений почесним знаком «Заслужений раціоналізатор СРСР», у 1971 році був учасником ВДНГ СРСР.

Сьогодні І.Вознюк проживає за межами Красноармійська. Коло його інтересів різноманітне – різьблення по дереву, садівництво, городництво.



Вознюк Луїза Петрівна

*1931 р.н., старший викладач кафедри
загальнонаукових дисциплін;
працювала в інституті з 1961 по 1986 рр.*

Litteris et Artibus

В перекладі з латинської «Litteris et Artibus» – «науці й мистецтву».

Л. Вознюк – випускниця Київського технологічного інституту



Атланти Каріатиди

харчової промисловості ім. А.Мікояна, за спеціальністю – інженер-технолог. У Красноармійському філіалі вона викладала загальну, органічну і неорганічну хімію. Сферу наукових інтересів викладача становило вивчення властивостей вогнетривких матеріалів.

Професіоналізм і такі особисті якості, як дисциплінованість, організованість, уміння приймати рішення дозволили Л.Вознюк у різні роки виконувати обов'язки заступника декана загальнотехнічного факультету, завідувача кафедри загальнонаукових дисциплін.

Про таких жінок класик сказав: «...коня на скаку остановит, в горящую избу войдёт...». Л.Вознюк багато читає, полюбляє рукоділля, заняття оздоровчими вправами і городництвом, а також багато років поспіль є учасницею хору ветеранів при палаці культури. Активна, енергійна, ініціативна, вона завжди там, де вирує життя, а життя вирує там, де вона...

Гольцова Валентина Петрівна



1935 р.н., кандидат технічних наук, старший викладач, доцент, в.о. завідувача кафедри «Теоретична і прикладна механіка» ; перший директор гірничо-технічного ліцею «Надія» при Красноармійському філіалі ДонДТУ (1993-1994 рр.); в інституті працювала з 1988 по 1994 рік

Значна частина життя В.Гольцової пов'язана з м. Воронеж, до якого вона була направлена молодим спеціалістом після закінчення Харківського авіаційного інституту. Кваліфікація В.Гольцової – інженер-механік з авіамоторобудування. Підприємство, якому В.Гольцова віддала роки, ідеї, завзяття, всесвітньо відоме – НДІ електромеханіки, НВО «Енергія». Тут вона здобувала досвід, займалася наукою. В.Гольцова вважається фахівцем в галузі лазерних технологій. Кандидатську дисертацію захистила у 1978 році.

До своєї батьківщини – Красноармійська – В.Гольцова повернулася у 1988 році, була прийнята на роботу до Красноармійського філіалу ДПІ на кафедру «Теоретичної і прикладної механіки». Цього ж року їй було присвоєно вчене звання старшого наукового співробітника за спеціальністю «Технологія і машини зварювального виробництва».

В.Гольцова - один з авторів ідеї створення навчального закладу довузівської підготовки при Красноармійському філіалі ДонДТУ – гірничо-технічного ліцею «Надія». Ліцей був створений на підставі угоди між Красноармійським філіалом і провідними підприємствами регіону у 1993 році. Енергійна і творча людина В. Гольцова була призначена і першим директором навчального закладу нового типу. Саме в перший рік існування ліцею закладалися основні традиції ліцейського життя.

Горецький Геннадій Володимирович

*1948 р.н., старший викладач кафедри
«Теоретична і прикладна механіка»;
в інституті працював з 1995 по 2005 роки*



Г.Горецький - випускник Харківського авіаційного інституту, отримав кваліфікацію «інженер-механік».

Значну частину своєї трудової біографії Г.Горецький був пов'язаний з виробництвом, працював на заводі з виготовлення засобів піловловлення і викладав на вечірньому відділенні Красноармійського філіалу дисципліну «Теоретична механіка».

З переходом до штату філіалу продовжував викладацьку діяльність, яку поєднував із завідуванням кафедрою. Серед людських якостей Г.Горецького колеги виділяють його відповідальність і чуйність.

Дашковський Леон Гершович

*1935 р.н., старший викладач кафедри
«Математика і фізика»; працював у інституті
з 1961 по 1999, з 2001 по 2003 роки*



Чому ж не бути у нас Ейлерам ?

Майже з першого року заснування інституту знання студентами вищої математики, лінійного програмування, математичної статистики, теорії ймовірності багато в чому залежало від викладача, що мав ґрунтовну підготовку з фаху. Мова про Леона Гершовича Дашковського, людину – епоху у викладанні математики в Красноармійському філіалі. Він закінчив фізико-математичний факультет Дніпропетровського державного університету і хоча за дипломом – спеціаліст з теоретичної фізики, життя присвятив викладанню математики. Знання обох дисциплін вплинуло на визначення його наукових інтересів – кінематика дисперсних середовищ, астрофізика, зміни поверхні під впливом підземних виробок.

За період роботи в інституті Леон Гершович брав участь у роботі науково-дослідницького сектору під керівництвом доц. Філера і професора Жизлова. В доробку Л.Г. Дашковського 12 публікацій.

Справжній інтелігент, Л.Г. Дашковський запам'ятався студентам і колегам чемним, ввічливим, ерудованим, з чудовим почуттям гумору. Завжди коректний, він володів ми-

¹Ейлер Леонард (1707 -1783) – швейцарський математик, механік, фізик, коло його інтересів охоплювало усі відділи сучасної йому математики і механіки, теорію пружності, математичну фізику, оптику, теорію музики, теорію машин, балістику, морську науку, страхову справу та інше. [1, с. 426-427]

Атланти Каріатиди

стецтвом так давати поради молодим, що це залишалося непомітним. А ще він міг пробачити неосвіченість...

Відомий гросмейстер З. Тарраш говорив, що він відчуває жаль до людей, які не знають шахів. Так буває жаль людину, яка не переживала почуття кохання. Л.Г. Дашковський своєю діяльністю активно зменшував кількість людей, що не знають шахів – теніс і шахи стали його захопленням на все життя. З обох видів спорту викладач має певні досягнення: II спортивний розряд з настільного тенісу (1965 р.) і звання кандидата в майстри спорту з шахів (1969-1972 рр.). Неодноразово Л.Дашковський ставав призером або переможцем у чемпіонаті Красноармійська з шахів, завжди захищав спортивну честь інституту на спортивних змаганнях. Володар високого інтелекту, ерудиції, великого життєвого досвіду, філософ від природи,

Л. Г. Дашковський з багатьох питань має свою точку зору і своє бачення шляхів вирішення проблем суспільства. Багато в чому йому допомагає любов до шахів, які виступають універсальною моделлю щодо вирішення багатьох життєвих ситуацій.

Дейнека Анатолій Григорович



(1941-1990 рр.), кандидат технічних наук, асистент, старший викладач кафедри «Технології гірничого виробництва», доцент кафедри загальнонаукових дисциплін; заступник декана по вечірньому факультету; працював в інституті з 1968 по 1990 роки

А.Дейнека отримав дві освіти – гірничу і математичну (закінчив Дніпропетровський гірничий інститут і Дніпропетровський університет), тому мав дуже ґрунтовну підготовку і викладав у Красноармійському філіалі математику і гірничі дисципліни, таких фахівців у красноармійському філіалі було небагато. Його знання були оцінені не лише у навчальному закладі. За професійними порадами для з'ясування причин аварійності красноармійських шахт до А.Дейнеки в разі необхідності зверталися виробничники. Неодноразово А.Дейнека готував відгуки на автореферати кандидатських дисертацій, виступав опонентом під час їх захисту.

Коли тримаєш документи А.Дейнеки, надані архівом ДонНТУ, відчуваєш хвилювання: диплом про закінчення Дніпропетровського гірничого інституту – з відзнакою, диплом про закінчення Дніпропетровського державного університету (заочне навчання) – з відзнакою... Людина навчалася свідомо і потрапила на навчання не зі шкільної лави, а після досвіду роботи на виробництві – на Криворізькому гірничо-збагачувальному комбінаті. Кандидатська дисертація «Дослідження закономірностей процесу випуску руди із обрушених блоків», яку А.Дейнека захистив у 1970 році, стала закономірним підсумком його діяльності. На жаль, життя А.Дейнеки обірвалося у 48 років.

Жлобич Микола Якович

*1937 р.н., старший викладач кафедри
«Інженерна механіка», в.о. завідувача кафедри;
працював в інституті з 1966 по 2006 рік*



М.Жлобич – випускник ДПІ за спеціальністю «Промислове та громадянське будівництво». В інституті викладав навчальний курс «Деталі машин», який знав до дрібниць.

М.Жлобич – відповідальна людина. Йому неодноразово доручали виконання серйозних доручень. Він працював головою профспілкового комітету Красноармійського філіалу. М. Жлобич виконував обов'язки завідувача кафедри теоретичної і прикладної механіки.

Кандибей Олексій Павлович

*кандидат технічних наук, доцент кафедри ГЕМ;
працював в інституті з 1967 року*

Фізичні перевантаження

Випускаючі кафедри завжди гостро потребували поєднання виробничого досвіду з наукою. Так на посаду доцента був запрошений

О. Кандибей, заступник головного інженера тресту «Красноармійськшахтобуд».

На кафедрі ГЕМ він викладав навчальну дисципліну «Рудничний транспорт», вів курсове і дипломне проектування.

Звичайно, О. Кандибей був професіоналом своєї справи на виробництві, але знання методики викладання у педагогічній діяльності йому бракувало. Особливо ця проблема загострилася у 1975 році, коли було розформовано 2-й етап навчання і йому довелося перейти на викладання елементарної фізики на підготовчому відділенні Красноармійського філіалу. Новий навчальний курс, складні фізичні задачі, а в аудиторії – майже діти і темп у навчальному процесі завдають молоді і завзяті викладачі М.Швець, С.Безкровна, С.Юровникова. Досвідчений виробничник багато працював над собою - соромно ставати об'єктом для критики з боку молодих колег. Проте О.Кандибей у працелюбстві нелегко було скласти конкуренцію чи то в аудиторії, чи на присадибній ділянці (в інституті він працював до 75 років!).

У навчальному закладі О. Кандибей був відомий своєю вимогливістю. Дружніх стосунків між викладачами і студентами (того, що сьогодні ми називаємо педагогікою співпраці) він не визнавав, завжди тримав дистанцію. Викладач, що був вимогливим, насамперед, до себе, не давав спуску і студентам – не прощав їм відхилень у формулюванні фізичних законів, надзвичайно суворо оцінював їх помилки. Нерідко така вимогливість приводила до того, що якість і особливо творчий підхід у вивченні науки



Атланти Каріатиди

поступалися своїм першим місцем заради досягнення кількісних показників, суми знань. Винахідливі студенти відповіли викладачеві по-своєму: «відкрили» нову фізичну величину - Одиницю тупості – один Кандиб...

І все ж багато хто з сьогоднішніх виробничників згадують з вдячністю професіоналізм Олексія Павловича Кандибя.

Кислицька Віра Архипівна



*1928 р.н., старший викладач кафедри
«Теоретична і прикладна механіка»;
в інституті працювала з 1963 по 1996 рік*

В. Кислицька закінчила Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут. У Красноармійському філіалі викладала навчальні дисципліни «Нарисна геометрія» та «Інженерна графіка».

Спокійна, принципова, грамотна, інтелігентна, В. Кислицька ділилася своїми методичними надбаннями з колегами. Завкафебри «Інженерна механіка» С.Вірич вважає її своїм наставником. В.Кислицька завжди коректно і вимогливо поводитися із студентами, особливо поважно ставилася до студентів-виробничників, з якими вона працювала на вечірньому відділенні.

Коваленко Іван Іванович



*(1932 -2003 рр.), кандидат технічних наук,
доцент кафедри ГЕМ; працював в інституті з
1969 по 2003 роки*

Кращий винахідник

У 1959 році І.Коваленко отримав диплом випускника ДПІ, в якому значилося, що йому присвоєна спеціальність «гірничий інженер-електромеханік». До Красноармійського філіалу ДПІ І. Коваленко був запрошений з посади головного енергетика шахтоуправління «Новогродівське» тресту «Селидіввугілля» викладати навчальні дисципліни «Енергозабезпечення гірничих підприємств», «Підйомні установки», «Електропривід», «Теоретичні основи електротехніки».

В той час І. Коваленко активно співробітничав із своїм науковим керівником професором Р. Лейбовим у галузі удосконалення захисту підземних електричних апаратів, займався науковою діяльністю. В результаті у 1982 році І. Коваленко захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук на тему «Дослідження і розробка імпульсно-фазового максимального токового захисту шахтних низьковольтних мереж».

І надалі І. Коваленко активно займався наукою, винахідництвом. На думку А.Ейнштейна, який свого часу працював у патентному бюро, винахідник – це людина, що знайшла нову комбінацію уже відомого устаткування для більш економічного задоволення людських потреб. У 80-і роки І Коваленко був визнаний кращим винахідником ДПІ, готував наукові публікації (їх у нього більше 100), працював над докторською дисертацією. Матеріали про кращого винахідника, викладача Красноармійського філіалу, розміщено у музеї історії ДонДТУ у Донецьку.

Кольчик Євген Іванович

*1948 р.н., доктор технічних наук, доцент,
провідний науковий співробітник відділу управління
станом породного масиву Інституту фізики гірничих
процесів НАН України;
в інституті працював з 1989 по 2002 рік*



Є.Кольчик – випускник ДПІ (1973), спеціаліст з технології підземної розробки родовищ корисних копалин.

В Красноармійському філіалі Є. Кольчик працював спочатку викладачем на кафедрі загально - інженерних дисциплін, а потім – на кафедрі РПР.

У Красноармійському інституті Є. Кольчик викладав навчальні курси «Технологія підземної розробки родовищ корисних копалин», «Технологія та механізація спорудження гірничих підприємств», «Управління станом масиву гірських порід», «Руйнування гірських порід вибухом», «Процеси підземних гірничих робіт», «Проблеми безпечної роботи викидонебезпечних пластів», «Основи розробки відкритих та родовищ корисних копалин», «Науково-дослідна робота студентів», «Основи наукових досліджень та наукової творчості».

Сфера наукових інтересів Є. Кольчика – дослідження управління станом породного масиву, охорони виробок, геомеханічні процеси у породному масиві, попередження та прогноз раптових викидів, дегазація, аерологія шахт та інше.

Кандидатську дисертацію «Обоснование параметров проведения подготовительных выработок по выбросоопасным пластам Центрального района Донбасса» Є. Кольчик захистив у 1984 році. У 2007 році ним була захищена і докторська дисертація «Геомеханічне обґрунтування параметрів забезпечення стійкості виймальних виробок при інтенсивній відробці вугільних пластів».

За час роботи в Красноармійську доцент Кольчик брав участь у виконанні науково-дослідної теми Н - 4 - 2000 «Розробка способів зниження газовиділення в гірничі виробки вугільних шахт Красноармійського району Донбасу», отримав 9 авторських свідоцтв.

Є. Кольчик надрукував особисто та у співавторстві понад 130 наукових робіт, брав участь у розробці двох галузевих стандартів Мінвуглепрому, став співавтором двох навчальних посібників з грифом МОН та однієї монографії.

Є. Кольчик нагороджений почесним знаком «Шахтарська слава» III і II ступеня.

Атланти Каріатиди

Маріщенко Михайло Васильович



*перший декан ЗТФ, кандидат технічних наук,
доцент кафедри «Теоретична і прикладна механіка»*

Перший декан

М.Маріщенко був дуже вимогливим керівником, дисципліну ставив понад усе. Акуратний, педантичний, організований, він вимагав наявності таких же якостей від усіх. Можливо, саме така людина і повинна була очолити деканат для організації його роботи в перші роки існування вузу.

Трохи пізніше М.Маріщенко зайнявся виключно викладацькою роботою. Завжди підтягнутий, високий, стрункий, інтелігентний, у костюмі з краваткою – він був зразком професіоналізму. До студентів ставився поважно, але суто офіційно; так поводити себе, за спогадами, викладачі старої школи. І танго на інститутських вечірках М. Маріщенко танцював краще за всіх.

М.Маріщенко – відомий в інституті і в місті любитель шахів. Але гру в бліц він не любляв, називав її «грою в пінг-понг». Набагато більше захоплювала Михайла Васильовича цікава партія, над якою можна було подумати, прорахувати варіанти.

Павлов Олексій Миколайович



*старший викладач, декан, зав кафедри фізики;
працював в інституті з 1961 по 1985 роки*

Павлова Анна Петрівна

*старший викладач; працювала в ін-
ституті з 1961 по 1987 роки*



Життя одне на двох

Про подружжя фізиків Павлових в інституті ходять легенди навіть через двадцять років після їх виходу на заслужений відпочинок. Вони були для всіх нерозлучною парою, тому й говорити про них окремо – це означає йти проти природи.

Велика Вітчизняна війна навіпіл розділила життя людей, вписала вона свої рядки і в біографії Павлових на самому їх початку: Олексій Миколайович танкістом пройшов війну від першого до останнього дня, Ганна Петрівна в роки війни працювала в госпіталі, а у вільні години сприяла лікуванню хворих своїм прекрасним співом. Вони закінчили один вуз – Іванівський педагогічний інститут – Олексій Миколайович перед війною (1939), а Ганна Петрівна значно пізніше. А познайомилися вони,

коли О.М.Павлов був директором школи робітничої молоді, а Ганна Петрівна – ученицею цієї школи.

Павлових називали фізиками від бога – вони з надзвичайним ентузіазмом ставилися до викладання своєї улюбленої дисципліни, готували методичні посібники, конструювали фізичні прибори. До інституту вони прийшли працювати через два роки після його відкриття, тож навчально-методичну базу створювали власноруч. Перші студенти пам'ятають надзвичайно цікаві лекції Олексія Миколайовича – він міг їх читати без підготовки, настільки досконало знав предмет, був енциклопедично освіченою людиною. Цікаво, що Павлов взагалі не користувався довідниковими таблицями фізичних величин – усі необхідні дані він пам'ятав. Ганна Петрівна вносила у викладання фізики жіночий елемент, говорили, що вона викладала фізику, як казку розповідала, завжди супроводжувала теорію демонстрацією фізичних законів, до студентів ставилася вимогливо, але справедливо.

Фізики Павлови, з одного боку, скромні, з іншого - яскраві особистості, володарі багатьох талантів. Колеги пригадують, як вони прекрасно співали, танцювали, Олексій Миколайович любив класичну музику і поезію, навіть овочі вирощував талановито. Ганна Петрівна вміла робити абсолютно все – до досконалого викладання фізики, співу і гри на фортепіано слід додати шиття, в'язання, приготування чудових пирогіва ще складання віршів, організацію веселих свят в інституті і вдома...

Розуміння почуття гумору і дружнє плече обом Павловим давало сили сприймати життя таким, як воно є, відповідати на його виклики і все ж таки попри все залишатися щасливими...

Панаєтов Володимир Павлович

*1944р.н., кандидат фізико-математичних наук,
доцент кафедри фізики і електротехніки;
завідувач кафедри загальної фізики;
працював у інституті з 1989 по 1995 рік*

«До Росії від'їжджав Панаєтов...»

В.Панаєтов – приклад нелегкої долі дитини воєнної пори – безліч випробувань і – бажання, а також можливість їх подолати. Він народився у м. Грозний, виховувався у Ангартську, там же працював і навчався у школі робітничої молоді, закінчив державний університет у Іркутську

(кваліфікація – «радіофізика»), закінчив очну аспірантуру, працював у Іркутському державному педагогічному інституті.

В.Панаєтов – спеціаліст у галузі фізики магнітних явищ, кандидат фізико-математичних наук (1986 р.).

У Красноармійську В.Панаєтов був прийнятий на кафедру фізики і електротехніки, обраний доцентом за конкурсом, а після реорганізації кафедр (1990) і утворення ка-



Атланти Каріатиди

федри загальної фізики - призначений в.о. завідувача кафедри з подальшим обранням за конкурсом. Працювала у Красноармійському філіалі і його дружина.

В. Панаєтов роботу у філіалі поєднував з викладанням фізики у гірничо-технічному ліцеї «Надія».

Сьогодні В. Панаєтов живе і працює у Росії. Має десятки наукових публікацій, в тому числі і іноземною мовою, бере участь у наукових заходах.

Піддубний Альберт Степанович



*1940 р.н., кандидат історичних наук, доцент,
декан підготовчого відділення;
в інституті працював з 1974 по 1997 рік*

Початок трудової біографії А.Піддубного – це ряд робітничих спеціальностей, опанування якими дозволило зробити свідомий вибір у подальшому житті – вища освіта. Випускнику історичного факультету Донецького державного університету А. Піддубному у 1967 році була присвоєна кваліфікація «історик, викладач історії і суспільствознавства».

Здобутий досвід викладацької і лекторської роботи дозволив А. Піддубному у 1974 році бути прийнятим асистентом до Красноармійського філіалу ДПІ. Незабаром він був обраний старшим викладачем за конкурсом і призначений деканом підготовчого відділення (1987), на цій посаді А.Піддубний працював до ліквідації підрозділу.

Комунікабельний, організований, компетентний, А.Піддубний був авторитетним викладачем секції суспільних наук. У 1986 році він захистив кандидатську дисертацію, присвячену історії діяльності творчих спілок і організацій України під час Великої Вітчизняної війни. У 1988 році А.Піддубний був обраний доцентом за конкурсом.

Сьогодні А.Піддубний працює у Донецькому філіалі МАУП.

Садомська Тетяна Опанасівна



*(1944 – 2007 рр.), кандидат хімічних наук, доцент,
зав. кафедри загальнонаукових дисциплін, декан;
в інституті працювала з 1982 по 2004 рік*

«Я не відчуваю свого віку...»

Всі, хто знав Тетяну Опанасівну, підкреслюють силу і цільність її натури. Вона виросла без батька і усього в житті досягала самотужки – інститут, аспірантура, дисертація. Маючи маленького сина на руках,

Т. Садомська готувалася складати іспит з іноземної мови і на стінах квартири розвішувала папірці з новими словами. Прала пелюшки і вчила англійську одночасно...

Проза життя не завадила вивченню хімічних технологій, які хімік В.Марковніков характеризував як мистецтво, що поєднує в собі сукупність методів змін стану і властивостей природних речовин. Кандидатську дисертацію на тему «Дослідження марганцевмістовних видів скла та склокристалічних матеріалів на основі відходів збагачення марганцевої руди» Т. Садомська захистила у 1985 році. І це була не єдина її перемога...

У колектив Красноармійського філіалу ДПІ Т. Садомська прийшла з відомого у місті підприємства - динасового заводу, де вона працювала головним технологом. Прийшла впевненою і невимушеною жінкою, ученим, що відбувся, шанованою людиною, якій майже одразу довірили керівництво кафедрою, а згодом – і факультетом. Своєю інтелігентністю, порядністю, справедливістю, працелюбством і відповідальністю, умінням організувати свою роботу і роботу колективу заслужила вона повагу колег і керівництва.

Т. Садомська була вимогливим деканом, це правда. Як правда і те, що вона була обізнана в особистих проблемах і труднощах працівників інституту, не уникала можливості вислухати, розрадити і підтримати колег.

Спокійною, але не байдужою, поміркованою, але не завченою, динамічною і комунікабельною запам'яталася Тетяна Опанасівна в інституті. Сильна, красива і розумна жінка багато працювала, практично одна виховувала сина і у вирі життя не звертала уваги на плин років. «Я не відчуваю свого віку і не помічаю його», - говорила вона, коли їй було уже за 60...

Пройшли роки, і одного разу колеги поруч з Т.Садомською побачили її маленьку копію – те ж русаве волосся, світле розумне обличчя і ясні живі очі... Природа іноді здатна творити диво. Онучка Тетяни Опанасівни дивно схожа на неї...

Сироватко Анатолій Анатолійович

*(1936-2005 рр.), кандидат технічних наук,
доцент кафедри ГЕМ;
в інституті працював з 1966 по 2005 роки*

Дослідник теорії циклів

Молодий викладач А.А. Сироватко прибув до Красноармійська у 1964 році разом з доктором технічних наук Куліковим В.В. та іншими асистентами після закінчення очної аспірантури при кафедрі «Електрифікація гірничих і промислових підприємств» ДПІ.

В Красноармійському філіалі А.А.Сироватко викладав такі навчальні дисципліни: «Електричні машини», «Основи автоматизації гірничих підприємств», «Електровимірювання», «Теоретичні основи електротехніки».

А.Сироватко відігравав ведучу роль у організації захисту дипломних проектів випускників Красноармійського філіалу на шахтах регіону. Досвіду проведення таких візних захистів у ДПІ на той час не мали, і тому їх розглядали як приклад. Завідуючий



Атланти Каріатиди

кафедрою РГПУіГ ДПІ професор В.Гейер неодноразово відзначав прекрасну підготовку красноармійських студентів до захисту.

А.Сироватко багато зусиль доклав до обладнання навчальних лабораторій з дисциплін «Енергопостачання гірничих підприємств», «автоматизація виробничих процесів». Так, він домовився з керівництвом деяких шахт про передачу гірничого обладнання, броньованих і гнучких кабелів, за допомогою студентів почав монтаж РПП очисного вибою, який і сьогодні має вигляд сучасного за правилами конструктивного виконання.

Дисертацію на здобуття кандидатського ступеня А.А. Сироватко захистив у 1967 році, її тема була пов'язана з дослідженням та методикою розрахунку енергопостачання кар'єрів Криворізького та Марганцево-Нікопольського басейнів.

Сироватко А.А. – людина цікава, неординарна. Протягом багатьох років він цікавився теорією циклів гірничого виробництва і відповідно - проблемою циклічної організації життєдіяльності людини, її безпосереднього впливу на ефективність праці. Іншими словами, А.А.Сироватко був переконаний, що «сови» і «жайворонки» існують, що їх працездатність різна в різні години доби і що використовувати трудовий потенціал таких працівників необхідно по-різному. Сироватко А.А. надавав значної уваги популяризації теорії циклів, неодноразово брав участь у конференціях з цієї проблематики, намагався зацікавити своїми дослідженнями керівників виробництва.

Як і належить інтелекту, доцент Сироватко А.А. був широко обізнаний у питаннях культури, досконало володів французькою мовою (свого часу навіть навчав студентів-політехніків у Алжирі), цікавився культурою Франції і очолював регіональне представництво «Друзі Франції» у Красноармійську.

Татьянченко Марія Андріївна



*1926 р.н., старший викладач кафедри
«Теоретична і прикладна механіка»,
працювала в інституті з 1962 по 1992 рік*

Педагогічна династія

Інженер-будівельник за фахом, М. Татьяначенко після закінчення Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту 30 років викладала студентам складні дисципліни «Опір матеріалів» і «Теоретичну механіку». Окрім викладацької роботи виконувала обов'язки заступника декана ЗТФ, вченого секретаря Вченої ради.

У цій милій і тендітній жінці колеги спостерігали рідкісне поєднання доброти і доброзичливої вимогливості у ставленні до студентів.

Кожен викладач протягом свого життя навчає і виховує сотні студентів. М.Татьянченко окрім студентів виховала ще і трьох власних дітей. Її науково-педагогічну діяльність продовжив син, О.Г.Татьянченко, який досяг значних успіхів. Доктор технічних наук доцент О. Татьяначенко працює на кафедрі «Опору матеріалів» ДонНТУ і у КП ДонНТУ на посаді професора на кафедрі «Інженерна механіка» (за сумісництвом).

Справа матері в надійних руках.

Чудновський Володимир Юдович

1923 р.н., доктор технічних наук, доцент, завідувач кафедри «Теоретична і прикладна механіка», професор ; в інституті працював з 1964 по 1994 рік



Перший професор

В.Ю.Чудновський - випускник механічного факультету Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту, за спеціальністю – інженер-механік.

Учасник Великої Вітчизняної війни, учасник оборони Сталінграда, інвалід війни.

З дитинства В.Ю.Чудновський захоплювався технічним моделюванням, пізніше, за власним визнанням, єдиним його захопленням на все життя стала наукова робота. Проте цілком віддатися їй з'явилася можливість лише в 35 років, і досягати наукових вершин судилося самотужки.

30 років В.Ю.Чудновський працював у Красноармійському філіалі ДПІ, викладав курси «Теоретична механіка», «Ремонт і монтаж гірничого устаткування», «Основи технічної творчості».

У науці В.Ю.Чудновського цікавили проблеми машинобудування, прикладна механіка, динаміка машин, теорія коливань, теорія наукового експерименту, теорія подібності і моделювання, але найцікавіший науковий об'єкт для вченого – екскаватор. Його дослідженню він присвятив дві дисертації: кандидатську – «Підвищення ефективності роботи виконавчого органа роторних екскаваторів за рахунок оптимального режиму і раціональної конструкції ковшів» (1963) і докторську – «Механіка, стійкість і моделювання робочого процесу кар'єрних роторних екскаваторів» (1984). В.Ю. Чудновський – перший, хто став доктором наук у Красноармійському філіалі. У 1987 році доктору технічних наук В.Чудновському було присвоєно вчене звання професора кафедри теоретичної і прикладної механіки.

З 1994 року Чудновський В.Ю. проживає в державі Ізраїль, але і там він залишається вірним собі і своїй темі – у 2002 році вчений видав монографію «Механіка роторних екскаваторів» - головне надбання свого життя. А усього за період з 1959 по 2008 роки ним видано 140 наукових публікацій.

За роки роботи в інституті вчений виступав керівником шести держбюджетних тем, а також наукових тем, виконаних у відповідності з договорами про співробітництво з НРБ, з підприємствами НКМЗ і п/с А-1372, іншими закладами. Результати робіт експонувалися на ВДНГ СРСР (1971, 1976) і ВДНГ УРСР (1978), нові конструктивні рішення захищені 34 авторськими свідоцтвами на винаходи СРСР.

Держава оцінила внесок В.Ю. Чудновського присвоєнням йому почесних знаків, дипломів, медалей (як мирних, так і воєнних), ордена Великої Вітчизняної війни I ступеня, а колеги по КІІ ДонНТУ згадують В.Ю.Чудновського як прекрасну людину, інтелігента, вченого з великої літери і пишаються тим, що працювали з ним пліч-о-пліч.

Атланти Каріатиди

У різні роки працювали в інституті і залишили свій рядок в його історії викладачі Кутній Л.О., Кравцов В.М., Ярова В.І., Пуханова Л.С., Денисова О.Г., Шнайдер О.О., Суханов В.Й., Русанова О.О., Жигалова Т.Г., Дубченко Ю.Г., Пономарьов, Шкультецька С.М., Анісімова С.В., Подобєд М.Б., Ісламова В.П., Гром І.Ю., Галушко І.М., Нестеренко М.І.; співробітники Шатохін А.І., Говберг Н.П., Богомазова Ж.Г., Кузнецова Р.П., Василенко Н.Є., Колпакова Л.Г., Плахотіна С.В., Велика В.І., Сердюк В.І., Невлер О.В., Чухно З.І., Погромська Н.В., Чудакова В.М., Єрощенко В.В. та інші.

ВИХОВУЄМО ТЕХНІЧНУ ЕЛІТУ РЕГІОНУ

Бачурін Леонід Леонідович

1977 р.н., завлабораторією і асистент кафедри РПР (1999-2004 рр.), старший викладач кафедри РПР (2004 -2005 рр.), старший викладач кафедри ГіОП (з 2005 р.), начальник навчального відділу КІІ ДонНТУ (з 2008 р.)



Усе попереду

Л. Бачурін – випускник Красноармійської філії ДонДТУ, гірничий інженер, спеціаліст з розробки родовищ корисних копалин. В КІІ ДонНТУ викладає навчальні курси «Технологія спорудження гірничих виробок», «Комплексна механізація очисних робіт», «Управління станом породного масиву», «Комп'ютерне забезпечення інженерних розрахунків».

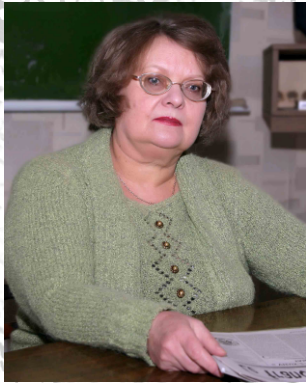
Сферу наукових інтересів Л. Бачуріна становить механіка руйнування гірських порід, гірнича геомеханіка, фізичні процеси гірничого виробництва та їх моделювання. Надрукував 22 наукові статті у фахових виданнях, а також 2 статті – у «Малій гірничій енциклопедії» (за ред. проф. В.С.Білецького); у співавторстві з Ю.І.Булавою видав навчальний посібник «Переробка і якість вугілля» (2006 р.).

Молодий викладач навчається у заочній аспірантурі Інституту фізики гірничих процесів НАНУ, готує кандидатську дисертацію, активно займається наукою. Л. Бачурін брав участь у виконанні науково-дослідних робіт за тематикою: «Встановлення закономірностей зміни фізико-механічного стану гірського масиву при підземній розробці вугільних пластів», «Вид напруженого состояния угля и фазового состояния метана в нём при разрушении», «Розробка параметрів планування та відробки запасів, що залишилися, при великих швидкостях посування лав в умовах шахти «Красноармійська-Західна №1», «Розробка способів зменшення водоприпливів у гірничі виробки при розробці пологих пластів в умовах Красноармійського вугленосного району». У 2009 році за результатами досліджень отримав патент № 39916 на «Спосіб визначення тріщиностійкості гірських порід».

Л. Бачурін живе насиченим динамічним життям сучасної молодшої людини. Часу на захоплення майже не залишається, проте, якщо буває нагода, він бере участь у роботі українського розділу вільної Інтернет-енциклопедії Wikipedia, тривалий час був одним з виборних адміністраторів.

Атланти Каріатида

Білецька Людмила Леонідівна



*1946 р.н., старший викладач кафедри СГП;
працює в інституті з 1969 року*

Леді Людмила

У ювілейний для КІІ рік Людмила Леонідівна відзначить ще одну дату – 40 років роботи у закладі, до якого вона прийшла працювати невдовзі після закінчення факультету іноземних мов Курського державного педагогічного інституту. За такий тривалий час змінювалася тематика і зміст роботи – наприклад, на підготовчому відділенні викладали основи англійської граматики, до студентів вечірнього і заочного навчання ставилися інші вимоги. Вони значно зросли з відкриттям стаціонару – виникла потреба готувати англійські тексти для різних економічних спеціальностей. Однак протягом усіх цих років не знижувалася планка вимог викладача до своєї підготовки і до рівня підготовки студентів. Про це згадують і вчорашні випускники, і ті, що навчалися у 70-80-і роки, і додають до характеристики викладача: «Вимоглива, але справедлива...»

Л.Білецька викладає студентам навчальні курси «Ділова англійська мова» і «Англійська мова за професійним спрямуванням (економіка, гірництво, гірничо-електромеханіка, охорона праці у гірничій промисловості)». Цікавиться методикою викладання іноземних мов студентам технічних спеціальностей. Викладач добре знається на цьому питанні, надрукувала близько 20 статей. Знання державних стандартів до студентів з англійської мови, їх потреб і аналіз можливостей нашої навчальної літератури дозволило викладачу замислитись над необхідністю створення власного посібника.

Інтелегентна, начитана, з англійським гумором, розсудлива і стримана, як справжня англійська леді, Л.Білецька в повній мірі володіє методикою навчання і іноземної мови, і загальнолюдських культурних цінностей.

Ващенко Василь Іванович



*1951 р. н., кандидат геолого-мінералогічних наук,
доцент кафедри РПР; в інституті працює з 2008 року*

В. Ващенко – випускник Дніпропетровського гірничого інституту за спеціальністю «Гідрогеологія і інженерна геологія». Багато років він віддав виробництву, працював у тресті «Красноармійськшахтобуд».

В КІІ ДонНТУ В. Ващенко викладає «Цивільну оборону», «Сучасні методи геомеханічних досліджень», «Професійно орієнтовну підготовку», «Геологію» та інші дисципліни.

Сферу наукових інтересів вченого становить морфологія і тектоніка вугільних пластів. Вона знайшла відображення і в темі кандидатської дисертації, захищеної у 1987 році - «Мінливість морфології вугільних пластів, що впливає на підземну розробку та удосконалення способів її прогнозу».

В. Ващенко – автор 18 друкованих робіт, брав участь у виконанні держбюджетної теми Н-3-05.

Вірич Світлана Олександрівна

*1969 р.н., кандидат технічних наук, доцент,
завкафедри ІМ; в інституті працює з 1992 року*

Нарисна геометрія розвиває просторове мислення

Японці, які давно вже диктують комп'ютерну моду, відмовилися від тенденції все робити на комп'ютері. Тепер японські діти до 5 років не мають з ним справи. Малювати і креслити вони починають за допомогою олівця і лінійки на папері. Так вони починають вивчати абетку креслення – мови, якою спілкуються фахівці з технічних дисциплін. Без знання цієї мови неможливе становлення інженера. В цьому абсолютно переконана С.Вірич – спеціаліст з інженерної графіки, для якої найскладніше креслення на папері чи на комп'ютері – не питання.

С.Вірич – випускниця Харківського авіаційного інституту ім. М.Е.Жуковського за спеціальністю «Виробництво літальних апаратів», їй надана кваліфікація «інженер-механік».

У Красноармійському філіалі ДПІ С. Вірич пройшла шлях від асистента до доцента, завідувача кафедри (з 24.12.2004 р.) теоретичної і прикладної механіки (нова назва – кафедра інженерної механіки). Вона викладає основні лекційні курси «Нарисна геометрія, інженерна та комп'ютерна графіка», «теорія механізмів і машин» та інші. Як завідувач кафедри, С.Вірич активно займається формуванням її матеріально-технічної бази. Щотижнево через кафедру інженерної механіки проходять десятки студентів. Дисципліни, які тут викладаються, є основою технічної освіти. Недарма завідувач кафедри часто повторює: «Моя кафедра – моя гордість!».

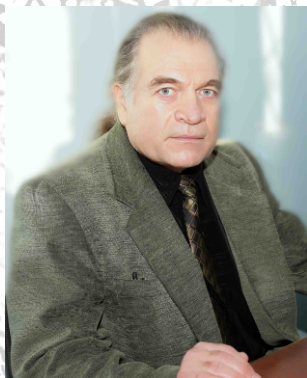
Кандидатську дисертацію «Узгодження аналітичних, конструктивних і комп'ютерних моделей поверхонь» С.Вірич захистила у 2001 році. Має 40 публікацій, з яких 33 – наукового і 7 – навчально-методичного характеру.

Графічні зображення – мова міжнародна. Кожна людина з технічною освітою, вважає завідувач кафедри, повинна вміти читати будь-який рисунок.



Атланти Каріатиди

Гого Володимир Бейлович



*1950 р.н., кандидат технічних наук, доцент,
завідуючий кафедрою природничих наук;
працює в інституті з 1976 року*

Шлях до гармонії

В.Гого – зразок людини глибокої, різнобічної, обдарованої, що намагається жити за загальнолюдською системою цінностей і потреб. Наукові інтереси органічно поєднуються в ньому з потребою досягнення гармонії і досконалості. Школа з золотою медаллю, фізико-технічний факультет Дніпропетровського університету (диплом з відзнакою), кредо життя – в усьому «дойти до самої суті...»

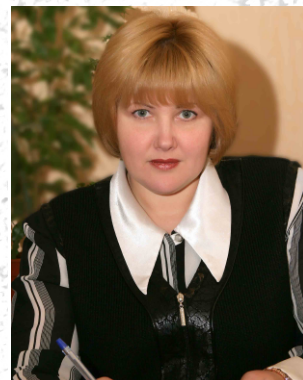
З 1976 року працює В.Гого у Красноармійському філіалі. За цей час він пройшов шлях від асистента до доцента, завідуючого кафедрою природничих наук. Протягом двох років В.Гого перебував у далекому відрядженні - працював викладачем на підготовчому відділенні на о. Шпіцберген. За власним визнанням В.Гого, це був цікавий і продуктивний час. Кандидатську дисертацію «Разработка газлифтных систем, использующих отходящие газы предприятий угольной промышленности» В.Гого захистив у 1985 році.

Широке коло наукових інтересів вченого: охорона праці у гірництві (запобігання вибухам метанопиловітрянних сумішей), технічна екологія у гірництві. У КП ДонНТУ В.Гого викладає студентам фізику, термодинаміку та Інтернет технології (остання дисципліна – для магістрантів.)

У творчому доробку доцента В.Гого – 112 наукових робіт, 12 винаходів, 2 поетичних збірки, 30 пісень. Вірші В.Гого були відзначені відвідувачами творчої виставки «Атланти твої, інститут» (2009). Кожне творче досягнення характеризує автора по-своєму. Проте є ще й улюблена справа життя, знайома з 1965 року – карате. Для нього це не лише фізичні вправи, а життєва філософія. В.Гого – член Федерації Карате-До України, головний тренер студентського спортивного клубу «Тайфун». Він розробив унікальну методику енергетичної протидії простудним захворюванням і запропонував способи очисного дихання (інгалаційне дихання за системою Гого; відновлювальне релаксаційне дихання у піраміді та ін.). У 2007 році відбулася презентація книги В.Гого «Таємна сила або шлях до успіху». Вона присвячена системі карате і системі спілкування людини з довкіллям.

Горячева Тетяна Володимирівна

*1963 р.н., старший викладач кафедри ІМ;
працює в інституті з 1986 року*



Гостя з майбутнього

Більш фантастичної спеціальності, ніж та, яку здобула ця привітна енергійна жінка, у КІІ не знайдеш - Т.Горячева закінчила факультет робототехніки Новочеркаського політехнічного інституту. У КІІ вона цікавиться питаннями матеріалознавства та технології металів, викладає «Теоретичну механіку», «Матеріалознавство», «Технологію конструкційних матеріалів», «теорію механізмів і машин», «Опір матеріалів», «Взаємозамінність, стандартизацію та технічні вимірювання». Т.Горячева бере участь у виконанні господарчих та держбюджетних тем. Надрукувала 16 статей за своєю науковою проблематикою.

Т.Горячева – людина активної життєвої позиції, багато років входить до складу профспілкового комітету. Професійний інтерес до складних наукових дисциплін, що традиційно вважаються «чоловічими» аніскільки не позбавив її жіночності - вона розуміється у музичному мистецтві і відвідує філармонію, розводить квіти, цікавиться кулінарією, любить подорожі та активний відпочинок, із задоволенням читає (згадаймо про спеціальність!) – науково-фантастичну літературу.

Дяченко Наталія Іванівна

*1954 р. н., завідувач кафедри СГП (з червня 2006 року),
кандидат історичних наук, доцент;
в інституті працює з 1993 року*



У зим бувають імена...

Як і чому приходить жінка в науку? Мабуть, як і всі – у пошуках істини і відкриттів. Початок такого шляху однаковий у багатьох, а продовження – індивідуальне, ексклюзивне, воно залежить виключно від особистості того, хто прямує цим шляхом.

Наталія Іванівна народилася і провела свої дитячі роки в Димитрові. Тут же закінчила школу і деякий час після закінчення працювала учнем маляра–штукатура, піонерською вожатою. Незабаром дівчина стала студенткою історичного факультету Далекосхідного університету (м. Владивосток). Нові природні та кліматичні умови, нові люди, осягнення азів наук, археологічні і етнографічні експедиції у віддаленій від цивілізації місцевості, будівельні студентські загони під час канікул – все це захоплювало юну студентку. Інтерес до етнографічних досліджень трансформувався в дипломну роботу «Весільні обряди українців Примор'я XIX-XX ст.». Внутрішня самодисципліна і цілеспрямованість вкупі з відмінним навчанням привели до закономірного результату

Атланти Каріатиди

– після закінчення університету Наталію Іванівну запросили працювати в ньому. Незабаром вона успішно склала іспити до аспірантури. Незабутні враження залишило навчання в Ленінграді, місті, яке справедливо вважають одним із найкрасивіших у світі. У цьому ж місті у грудні 1983 року Н. Дяченко отримала одну із значних перемог - захистила кандидатську дисертацію. До Владивостока, у рідний університет Наталія Іванівна повернулася уже молодим викладачем із науковим ступенем. У Далекосхідному університеті Н. Дяченко за короткий час пройшла шлях від асистента до доцента філософії. Одночасно з викладацькою роботою займалася і партійними справами – була обрана на посаду секретаря Фрунзенського райкому КПРС м. Владивостока.

З 1993 року Н. Дяченко живе і працює в Красноармійську і працює в інституті. З осені 1994 до осені 1999 року вона очолювала колектив гірничотехнічного ліцею «Надія», навчального закладу нового типу, що був створений при Красноармійському філіалі ДПП, і за сумісництвом викладала у філіалі. Поява в провінційному місті професіонала такого рівня не залишилася непоміченою. Прекрасний педагог, досвідчений методист вищої школи, людина високої культури, ерудит у гуманітарній сфері – ось далеко неповний перелік її характеристик. Тож не дивно, що під її керівництвом у ліцеї були зібрані кращі педагогічні сили і отримали розвиток передові технології.

З червня 2006 року Н. Дяченко очолює створену в КПІ кафедру соціально-гуманітарної підготовки, що об'єднала викладачів гуманітарного циклу дисциплін. За короткий час їй вдалося сформувати плани роботи кафедри і робочі програми, створити на кафедрі творчу атмосферу, об'єднати однодумців.

Н. Дяченко має близько 60 друкованих робіт, щорічно організовує роботу оргкомітету регіональної конференції «Філософсько-педагогічні аспекти формування свідомості технічної інтелігенції», виступає відповідальним виконавцем держбюджетної теми «КПІ: історія і сучасність», головою журі конкурсу «Лектор року». Н. Дяченко постійно надає допомогу старшокласникам Красноармійська і Дмитрова у рецензуванні й підготовці науково-дослідних робіт в рамках Малої академії наук.

За останні роки у зв'язку з гуманізацією вищої освіти в навчальних планах вузів з'явилося немало нових навчальних курсів, значна частина з них викладається у магістрантів. Кожного року Наталія Іванівна опановує декілька з таких дисциплін. Як і завжди, найбільш складну і об'ємну роботу вона покладає на себе.

Колеги високо оцінюють не лише професіоналізм Наталії Іванівни, а й її прекрасні людські якості – порядність, доброту, уважність, вміння вислухати і допомогти. А студенти вважають Н. Дяченко одним з кращих лекторів, демократичним і справедливим викладачем.

Жимчича Іван Михайлович

*1936 р. н., доцент кафедри РПР;
в інституті працює з 2006 року*

З турботою про безпеку шахтарської праці

І.Жимчича – випускник геологорозвідувального факультету Дніпропетровського гірничого інституту, спеціальність за дипломом «геофізичні методи пошуків родовищ корисних копалин». Працював начальником геофізичного загону Донецької геологорозвідувальної експедиції, співробітником Макіївського науково-дослідницького інституту. В КІІ викладає наукові дисципліни «Основи гірничого виробництва», «Технологія гірничого виробництва», «Науково-дослідницька робота студентів», «Особливості розробки крутоспадних пластів».

В КІІ ДонНТУ І.Жимчича працює старшим науковим співробітником з спеціальності «Техніка безпеки і протипожежна техніка (промисловість)», цікавиться методами прогнозування і боротьби з газодинамічними явищами. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук за темою «Регіональний прогноз вибухобезпеки вугільних пластів Донбасу на стадії геологорозвідувальних робіт» захищена у 1978 році. Вчений має 24 друкованих роботи, 3 авторських свідоцтва і 3 патенти на винаходи. Серед останніх здобутків І. Жимчича – дослідження та розробка прогресивних елементів технологічної схеми шахти «Красноармійська-Західна №2-3».

**Зеленева Оксана Геннадіївна**

*1960 р.н., кандидат хімічних наук, доцент кафедри ГіОП;
в інституті працює з 2008 року
(у ДонНТУ – з 1994 року)*

Краще гір можуть бути тільки гори

О.Зеленева - випускниця хімічного факультету ДПІ за спеціальністю «Технологія рекуперації вторинних матеріалів промисловості». На кафедрі загальної хімії рідного вузу навчалась в аспірантурі. Сферу наукових інтересів О.Зеленевої становлять екологія, неорганічна хімія. Кандидатську дисертацію «Відновлення оксидів d-елементів у середовищі метанолу» О.Зеленева захистила у 2006 році.

О.Зеленева має 30 друкованих робіт і 2 патенти на винаходи: патент 29037 «Спосіб регулювання кисню в оксидних надпровідникових матеріалах» (автори В.В.Приседський, О.Г.Зеленева); патент 29038 «Спосіб відновлення оксидів металів d-елементів» (автори О.Г.Зеленева, В.В.Приседський, С.П.Придятько). Серед здобутків О.Зеленевої – «Довідник школяра і студента з хімії», який виданий українською і російською мовами масовим тиражем у 2000 році з щорічним додруковуванням.



Атланти Каріатида

В КП ДонНТУ О.Зеленева викладає екологію, гірничу екологію, промислову екологію, екологічний менеджмент, хімію, фізико-хімічні основи виробництва.

Хімік, еколог, викладач – цей перелік не можна вважати вичерпним для О.Зеленевої. В реальному житті вона ще і професійний кінолог, експерт в галузі кінології, грумер, має собаку породи вест хайленд уайт тер'єр. Скромна і тендітна жінка своє єднання з дикою природою здійснює у гірських походах на Памір, Алтай.

Зубенко Юрій Данилович



1940 р.н., кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки і менеджменту; в інституті працював з 1992-1999 рр., сьогодні – доцент кафедри радіотехніки і захисту інформації ДонНТУ, в КП працює за сумісництвом

Атмосфера вільного навчання

Ю.Зубенко – випускник радіотехнічного факультету Московського енергетичного інституту, за спеціальністю – радіоінженер.

В КП Ю.Зубенко викладає навчальні курси «Інноваційний менеджмент», «Інвестиційний менеджмент», «Обґрунтування інвестиційних рішень», «Автоматизоване робоче місце менеджера». Сферу наукового інтересу вченого становлять інформаційні системи і системний аналіз. Він має близько 70 друкованих робіт, опублікованих у різних країнах (Україна, Росія, Аргентина, Чилі, Болівія, Перу, Мексика, Куба, США). Ю.Зубенко - автор чотирьох навчальних посібників (одного – одноосібно, трьох – у співавторстві з А.Марьютою, О.Носачем; один навчальний посібник – з грифом МОН).

Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук «Прогнозне дослідження перспектив створення АСУ стосовно до техніко-економічних і організаційних потреб галузі промисловості» Ю.Зубенко захистив у 1974 році.

Ю.Зубенко має досвід викладання за кордоном. За міжурядовою угодою України з Аргентиною у 1999 -2004 роках він працював у країнах Латинської Америки. Має публікації в цих країнах. Окрім Української і російської володіє іспанською, англійською, французькою мовами.

Разом з викладачами Красноармійського філіалу А.Сироватко і В.Вознесенським Ю.Зубенко створив у Красноармійську консультативний орган при міській владі – Комітет управління красноармійського регіону, який намагався об'єднати зусилля місцевої влади, учених, банки, підприємства для ефективного економічного розвитку.

Іванісов Сергій Миколайович

*1954 р.н., кандидат економічних наук, доцент
кафедри економіки і менеджменту;
в інституті працює з 2008 року*



С. Іванісов – випускник Московського інституту народного господарства ім. Г.Плеханова, за спеціальністю – економіст.

С. Іванісов викладає навчальні дисципліни «Планування діяльності підприємства», «Управління витратами підприємства», має 28 друкованих робіт. Захистив кандидатську дисертацію на тему «Отношение социалистических соревнований в системе хозрасчётной организации производства».

Серед наукових проблем, що цікавлять С. Іванісова, - проблеми управління працею і змаганням в умовах бригад, основи формування системи екологічного менеджменту, фінансові платежі і фактор змагальності в економіці.

Ісаєнков Олександр Олександрович

*1968 р.н., старший викладач кафедри ГіОП,
директор Центру підвищення кваліфікації
та перепідготовки кадрів;
в інституті працює з 1993 року*



Випускник ДПІ, О.Ісаєнков викладає у КІІ ДонНТУ навчальні курси «Механіка гірських порід», «Руйнування гірських порід», «Ремонт і погашення гірничих виробок», «Історія гірничої техніки», «Дегазація гірського масиву». Гірнича справа та комп'ютерні технології становлять і сферу наукових інтересів викладача. Ним опубліковано понад 20 статей.

Інша ділянка роботи О.Ісаєнкова не менш важлива, ніж викладання. Він очолює Центр підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів – ця установа дає можливість і студентам КІІ ДонНТУ, і жителям регіону отримати другу вищу освіту, що для багатьох вже стало потребою часу.

О.Ісаєнков – динамічна, цікава молода людина. Він захоплюється створенням комп'ютерних сайтів, подорожами, акваріумістикою.

Атланти Каріатиди

Кодунов Борис Олексійович



*1953 р. н., кандидат технічних наук,
доцент кафедри РПР; працює
в інституті з 2007 року*

Союз науки і виробництва

Серед викладачів КП ДонНТУ доцент Б. Кодунов – виключення, адже переважну частину свого життя він віддав не педагогічній роботі, а виробництву, працював у складі тресту «Красноармійськшахтобуд». Тим більш важливий його професійний і життєвий досвід для майбутніх студентів.

Борис Олексійович Кодунов – випускник маркшейдерського факультету Криворізького ордена Трудового Червоного Прапора гірничорудного інституту, за спеціальністю – «гірничий інженер - маркшейдер». В КП ДонНТУ викладає такі навчальні дисципліни як «Маркшейдерське забезпечення гірничого виробництва», «Основи геодезії та маркшейдерської справи», «Особливості розробки відкритих та рудних родовищ корисних копалин», «Основи гірничого виробництва».

Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук Б.О.Кодунов захистив у 1988 році, тема дисертації – «Обґрунтування повторної розробки родовищ Кривбасу». Як вчений доцент Кодунов вивчає геомеханічні процеси при зрушенні гірських порід і земної поверхні, має 17 друкованих робіт. Разом з іншими співробітниками кафедри бере участь у виконанні держбюджетної теми Н-3-05 «».

Б.О.Кодунов – єдиний працівник КП ДонНТУ, нагороджений знаком «Шахтарська слава» III-го, II-го, I-го ступенів (1988, 1994, 2003 років).

Кондратенко Віктор Григорович



*1954р. н., кандидат технічних наук,
доцент кафедри ЕМА; в інституті
працює з серпня 1980 року*

Заглиблений у себе

В. Кондратенко закінчив фізичний факультет Дніпропетровського державного університету за спеціальністю «Електронно-обчислювальні машини». За роки роботи в інституті опановував і викладав курси «Теоретичні основи електротехніки», «Електротехніка», «Електроніка та МПТ», «Основи метрології та електричних вимірів», «Спеціальні засоби та схеми шахтних водовідливних, вентиляційних установок та гідропідйому».

Наукові інтереси В. Кондратенка полягають у площині вивчення водовідливних установок, шахтних відцентрових насосів. Як відомо, такі дослідження надзвичайно актуальні для шахт Донбасу. Доцент В. Кондратенко був виконавцем

держбюджетної теми Н-1-2001 «Енергозберігаючі розподільні мережі шахтних енергоспоживачів і системи їхнього захисту».

У 1992 році, працюючи в інституті, В. Кондратенко захистив кандидатську дисертацію за темою «Обґрунтування параметрів дискових розвантажувальних пристроїв шахтних секційних насосів». Викладач має 26 друкованих робіт.

Організаторські здібності, цілеспрямованість молодого вченого помітили в інституті і призначили В. Кондратенка спочатку заступником декана (1994-1995 рр.), а потім – деканом факультету (1995 – 2001 рр.) заступником завідуючого кафедри «Гірнича електромеханіка» (2002-2003), завідуючим кафедри «Гірнича електромеханіка» (2002 - 2005).

Завжди спокійний, заглиблений у себе, Віктор Григорович Кондратенко і захоплення має таке, що потребує вдумливої роботи, аналізу, творчого підходу - він цікавиться шаховою композицією. Вивчення багатства шахової поезії, саме так називають композицію, допомагає цінити час не лише в грі, а і в житті, змінює світосприйняття і філософське розуміння мудрої древньої гри і нашого буття взагалі.

Куцерубов Валерій Михайлович

*1949 р.н., кандидат технічних наук, доцент
кафедри ГіОП; в інституті працює
з 2006 року (у ДонНТУ – з 1981 по 1991 рр.)*

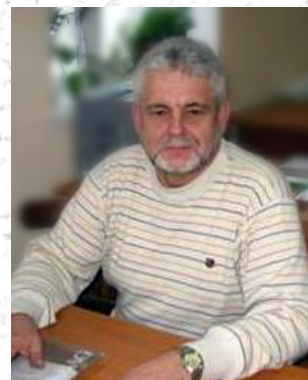
Вмію все!

Стереотипи, доведено, дуже живучі і буває, що вони впливають на наше життя. Один з них – робітники розумової праці непридатні до буденності, «білоручки». В.Куцерубов, доцент кафедри ГіОП, здатний посперечатися і довести протилежне: одних робочих спеціальностей він має шість. Окрім основної – кваліфікації «гірничий інженер», яку він отримав як випускник гірничого факультету ДПІ.

Сферу наукових інтересів В. Куцерубова становлять буро-вибухові роботи. Дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук В. Куцерубов захистив у 1987 році з теми «Розробка високоефективних і сейсмобезпечних параметрів свердловинної відбійки кам'яної солі». З наукової проблематики В.Куцерубов надрукував близько 40 робіт, має 1 авторське свідоцтво.

Проте коло інтересів доцента В.Куцерубова широке і різновекторне – від обладнання автомобіля до дачного будівництва. Цікава і насичена подіями біографія вченого – тому свідоцтво. Наприклад, коли ви ласуєте тортом або тістечком відомої в Донбасі фірми «Лучіано», пригадайте, що рецептуру вершків для виробів розробив В.Куцерубов, і подякуйте йому за це.

У КІІ ДонНТУ В Куцерубов викладає навчальні курси «Проблеми безпечної розробки викидонебезпечних пластів», «Керівництво гірничим підприємством», «Дегазація гірничого масиву», «Комп'ютерні навчальні системи безпеки гірничого масиву», «Технологія спорудження гірничих виробок», «Руйнування гірських порід вибухом»,



Атланти Каріатиди

«Механіка гірських порід» та інші. Його енергійності, ініціативи, комунікабельності вистачає і на роботу, і на спілкування з друзями, і на захоплення, і просто на цікаве і різноманітне життя.

Лисенко Світлана Миколаївна



*1967 р.н., кандидат економічних наук,
завідувач кафедри економіки і менеджменту;
в інституті працює з 1995 року*

Вчений нової формації

С.Лисенко очолює найчисельнішу і наймолодшу за віком працюючих кафедру КІІ ДонНТУ. Вона і сама – вчений нової формації – грамотний, принциповий, різнобічно освічений. Сфера її наукових інтересів – людський вимір економіки - полягає у площині зіткнення різних наук і є надзвичайно актуальною.

С.Лисенко – випускниця інженерно-економічного факультету ДПІ за спеціальністю «Економіка і управління гірничої промисловості», отримала диплом з відзнакою. В КІІ вона викладає блок дисциплін фундаментальної економіки: політична економія, макроекономіка, мікроекономіка. Кандидатську дисертацію «Індекс людського розвитку: політекономічний аспект» С.Лисенко захистила у 2001 році за спеціальністю «Економічна теорія», має більше 40 друкованих робіт. За останній час видала навчально-методичний посібник для самостійної підготовки до державного іспиту з економічної теорії у 2-х ч.: Ч.І. - «Політична економія» і Ч.ІІ. - «Мікроекономіка». С.Лисенко надрукувала навчально-методичний посібник «Мікроекономіка» для самостійного вивчення курсу студентами.

С.Лисенко – відповідальний виконавець державної теми НДР кафедри економіки і менеджменту № Н 8-05 «Обґрунтування прийомів економічного аналізу при вивченні та оцінюванні конкурентоспроможності підприємств». Вона щорічно очолює оргкомітет регіональної конференції «Актуальні проблеми економічного і соціального розвитку регіону», яку організує кафедра економіки і менеджменту.

З 2005 року С.Лисенко виконує дуже важливу для вузу і його майбутнього роботу відповідального секретаря відбіркової комісії. Її глибокий аналіз кожної вступної компанії до КІІ ДонНТУ, уміння звернути увагу на нові тенденції, донести їх до викладачів, абітурієнтів і громадськості опосередковано впливають на набір студентів І курсу і сприяють формуванню позитивного іміджу вузу у регіоні.

Лобков Микола Іванович

1951 р.н., кандидат технічних наук, доцент кафедри ГіОП; працював у інституті з 1991 по 2002 рік; сьогодні - старший науковий співробітник Інституту фізики гірничих процесів НАНУ, в КІІ ДонНТУ працює за сумісництвом



Найвища мрія – висота

У 60-70-і роки хлопчики неодмінно мріяли про небо, адже країна активно засвоювала повітряний і космічний простір. М.Лобков теж хотів стати льотчиком. Життя розпорядилося по-іншому, але мрія про висоту продовжує жити у захопленні М.Лобкова а також виступає у ролі тієї планки, до якої обов'язково треба тягнутися в усьому.

М.Лобков – випускник ДПІ, отримав кваліфікацію «гірничий інженер». Сьогодні М.Лобков - старший науковий співробітник Інституту фізики гірничих процесів НАНУ, але значна частина його трудової біографії пов'язана з рідним вузом, де він працював з 1975 року, і з Красноармійським філіалом, у штаті якого він працював з 1991 по 2002 роки.

Сферу наукових інтересів М.Лобкова становлять економіка, макрогеомеханіка, гірничий тиск в очисних вибоях, фізичні процеси гірського масиву. Вважають, що М.Лобков чи не єдиний вчений в Україні, який досліджує метод моделювання геомеханічних процесів, що відбуваються у гірському масиві на моделях із еквівалентних матеріалів. Кандидатську дисертацію «Определение основных параметров управления кровлей при разработке пластов в сложных условиях глубоких шахт Донбасса» (на приміре Шахтёрско-Торезского района) М.Лобков захистив у 1991 році.

Доцент М.Лобков у КІІ ДонНТУ викладає навчальні курси «Направлення вдосконалення технічного підземного видобутку вугілля», «Механіка гірських порід» та інші. У творчому доробку викладача – 76 друкованих робіт, у тому числі 6 авторських свідоцтв і 2 монографії.

...Мрія про небо живе, як і раніше, для М.Лобкова вона знаходить відображення у інтересі до авіації, у захопленні парашутним спортом. А філософський зміст творчості йому розкривають не лише дослідження механіки фізичних процесів, а і виноградарство, і музичні захоплення... Талановита людина талановита в усьому.

Ляшок Наталія Юріївна



1972 р.н., старший викладач кафедри економіки і менеджменту; в інституті працює з 1998 року

Н.Ляшок – випускниця ДонДТУ (1994), присвоєна кваліфікація «інженер-економіст».

Н.Ляшок викладає студентам навчальні дисципліни «Економіка», «Основи менеджменту управління персоналом», «Кадровий менеджмент», «Аудит».

Сферу наукових інтересів Н.Ляшок складає дослідження економічного аспекту проблем управління екологічною безпекою у промисловому регіоні; вивчення механізму мотивації конкурентоспроможної праці. За цією тематикою має 30 друкованих робіт.

Н.Ляшок завжди врівноважена, уважна, толерантна. Вона приділяє багато уваги питанню організації самостійної роботи студентів і має результати – у 2004 році під її керівництвом студентка Г.Помиканова завоювала 2-ге місце у Всеукраїнській студентській олімпіаді зі спеціальності «Менеджмент організацій».

Мальцева Валентина Дмитрівна



1940 р.н., старший викладач кафедри природничих наук; працює в інституті з 1967 по 1999 рік, з 2003 року

В математиці поет

Більшість тих, на чию долю припало воєнне лихоліття і кого ми сьогодні з повагою називаємо «діти війни», дуже жадібно ставилися до знань, коли з'явилася така можливість - вчитися, поглинали їх з бажанням отримати те, що втрачено. І таке сприйняття знань збереглося у них назавжди.

В. Мальцева сповна пізнала це на своїй долі. Сільська дівчина вуз – фізико-математичний факультет Луганського державного педінституту - закінчила з відзнакою. Вона продовжує активно вчитися і сьогодні. Як відомо, процес навчання і самоосвіти подо- вжує молодість.

На питання про рід занять і світ захоплень вона відповідає однаково: «Математика». Така відповідь свідчить лише одне: математика для неї – не робота, а спосіб мислення і стиль життя. Все, що є у світі цікавого, В.Мальцева сприймає через призму математики – в поетичних рядках, які вона цитує на лекціях, у прозових творах класичної літератури, в якій вона знається, - скрізь вона знаходить логіку, лаконізм, раціональність, цільність. За її переконанням, математична формула виражає не лише зміст, а і виступає носієм краси. Вона переконана: математика (і математики!) перетворюють наш світ на неповторне прекрасне явище.

В. Мальцева володіє унікальним даром – скрізь і завжди вона першою помічає і починає плекати паростки майбутньої яскравої індивідуальності. Ось чому вона, досвідчений педагог, бере у співавтори одного молодого колегу, іншого активно підтримує на шляху до успіху, готує і супроводжує студентів до математичної олімпіади, декілька років поспіль виступає членом журі Всеукраїнської олімпіади з математики для студентів технічних, економічних та аграрних вузів (м.Севастополь). В.Мальцева щедро ділиться своїм життєвим досвідом і педагогічними знахідками. І від такого життя викладач отримує задоволення, як той садівник, що вивів у саду новий сорт троянди.

Надєєв Євген Ілліч

1936 р.н., старший викладач кафедри ЕМА,
в інституті працює з 1966 по 2002 рр., з 2007 року

Світло у вікні

Сайт «Однокласники» - сьогодні один з найпопулярніших у мережі Інтернет. Проте Євген Ілліч Надєєв зі своїми однокурсниками зустрічається не на сайті, а в реальному житті і неодноразово, тому що серед його студентських приятелів відомі вчені, організатори космічної галузі і навіть другий президент України Леонід Кучма.



А починалося все досить прозаїчно. Хлопчина з Красноармійська, чиє прізвище було добре відоме в місті завдяки батькові, відомому педагогу

І.Є. Надєєву, вирішив обрати професію відповідно вимогам часу. Фізико-технічний факультет Дніпропетровського державного університету він штурмував двічі – у 1954 і 1955 роках. Це був час активного дослідження космічного простору. Він потребував підготовлених, енергійних, наполегливих спеціалістів, то ж не дивно, що після закінчення університету молодий спеціаліст Є. Надєєв опинився на всесвітньо відомому підприємстві «Південний машинобудівний завод» і два роки працював на ньому інженером-випробувачем телеметричних систем СС - 18. Після цього підприємства Євген Ілліч ще чотири роки працював на Красноармійському машинобудівному заводі інженером-конструктором, поки не покликало його викладацьке ремесло.

З 1966 року життя Є. Надєєва пов'язане з Красноармійським індустріальним інститутом, де він працював на різних посадах: викладача теоретичної механіки, гідравліки, термодинаміки, теплопередачі, теплотехнічного господарства шахт, декана підготовчого відділення (1970-1974 рр.), завідуючого підготовчими курсами (1979-1986 рр.),

в.о. завідуючого, завідуючого кафедрою теоретичної і прикладної механіки (1993 – 1998 рр.).

Сферу наукових інтересів Надєєва Є.І. представляє дослідження руху газорідних сумішів у вертикальних трубах. Він має близько двадцяти публікацій і шість авторських свідоцтв на винаходи з тематики ерліфтних систем.

Активна життєва позиція притаманна Євгену Іллічу протягом усього життя. Він ці-

Атланти Каріатиди

кавиться науковими розробками, політичним розвитком держави, не стоїть осторонь вирішення проблем міста. Інтереси міської громади Євген Ілліч представляв як депутат у Красноармійській міській раді.

...І все ж насамперед він – викладач: прискіпливий, принциповий, компетентний, доброзичливий. Якщо ви затримаєтесь на роботі в КП допізна і побачите на першому поверсі світло у вікні, знайте: це Є.І.Надєєв працює з кимось із студентів над курсовим проектом...

Нестеренко Василь Миколайович



1948 р. н., кандидат технічних наук, доцент кафедри ГіОП; в інституті працює з 1983 року

Гірничий інженер

Трудова біографія В.М. Нестеренка розпочиналася на шахті «Водянська» Добропільського району. Потім була служба в армії, навчання.

Випускник факультету РПМ Московського гірничого інституту і очної аспірантури столичного вузу В.Нестеренко прийшов працювати до Красноармійського філіалу ДПІ уже кандидатом наук на посаду старшого викладача кафедри «Загально-інженерних дисциплін». Тема захищеної дисертації - «Алгоритмізація процесу управління вентиляцією шахти» (1982). Уже в червні 1986 року В.Нестеренко був обраний за конкурсом на посаду доцента кафедри «Загально-інженерних дисциплін».

У КП ДонНТУ В. Нестеренко викладає геологічні дисципліни, «Геодезію», «Безпеку життєдіяльності», «Охорону праці», «Аерологію гірничих підприємств», «Рудничні пожежі», «Гірничорятувальну справу» та інші.

Сферу наукових інтересів вченого становить вивчення процесів автоматизації управління провітрюванням газових шахт. В.М. Нестеренко брав участь у виконанні держбюджетної кафедральної теми «Розробка способів зниження газовиділення в гірничі виробки вугільних шахт Красноармійського району Донбасу», науково-дослідної теми «Дослідження та розробка прогресивних елементів технологічної схеми шахти «Красноармійська – Західна № 2-3». За результатами досліджень доцент

В. Нестеренко має 27 друкованих статей та методичних розробок.

В. Нестеренко – досвідчений педагог, він приділяє багато уваги кафедральній роботі з організації дипломного проектування, виступає беззмінним членом ДЕК спеціальностей ОПГ, ЕМК, ЕПР. Студенти пам'ятають батьківське ставлення до себе з боку заступника декана вечірнього і заочного відділень Красноармійського філіалу ДПІ

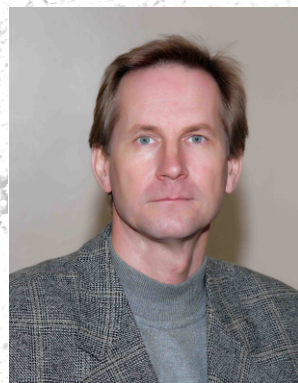
В.М. Нестеренка – саме тут особливо проявилися його найкращі людські якості.

Скромний, працелюбивий В.Нестеренко відомий і своїм принциповим ставленням до важливих питань, він висловлює, захищає і аргументує свою думку, що особливо проявлялося, коли він виконував обов'язки депутата Добропільської міської ради.

В житті В.М.Нестеренко має виключно чоловічі захоплення – полювання і рибалку. Колеги говорять, що у В.Нестеренка «золоті руки» - житло, будівля дачного будиночку тощо завдяки їм набуває вишуканості і смаку. Понад усе цінує В.Нестеренко дружні стосунки з людьми і по-справжньому ними пишається. Також цінують дружбу з ним і колеги.

Петелін Едуард Анатолійович

*1962 р. н., кандидат технічних наук,
доцент кафедри ЕМА; в інституті працює
з 1988 по 1994 рік, з 2008 року*



Едуард Анатолійович Петелін – випускник гірничо-механічного факультету Донецького політехнічного інституту, спеціальність за дипломом – «гірничі машини та комплекси». В КІІ ДонНТУ викладає навчальні курси «Нарисна геометрія», «Електротехніка і основи електроніки», «Випробування, експлуатація і ремонт електротехнічних пристроїв», «Гірничі машини та комплекси» та інші.

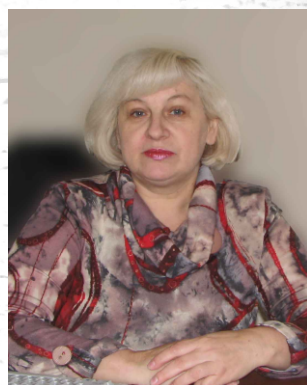
Дисертація на здобуття ступеня кандидата технічних наук на тему «Розробка високоефективних засобів вибухового дробіння скельних масивів з урахуванням їхнього енергонасичення» захищена у 1993 році.

Петелін Е.А. має 11 друкованих робіт і авторське свідоцтво на винахід № 1588072 «Заряд для дробіння гірських порід».

Едуард Анатолійович цікавиться інформаційними технологіями.

Придятько Світлана Павлівна

*1958 р. н., декан факультету дистантного
та заочного навчання (з 2008 року), кандидат
хімічних наук, доцент кафедри ГіОП;
в інституті працює з 1981 по 1998 рік, з 2003 року*



На «відмінно»

Виконувати будь-яку справу успішно – нелегкий труд. Виконувати її на «відмінно» - вкрай важко. Але якщо вже в житті поставлена саме така висока планка – треба їй відповідати. Здається, так можна сформулювати життєве кредо С. Придятько.

Школа з золотою медаллю, хімічний факультет Дніпропетровського державного університету з відзнакою, очна аспірантура ДПІ (1987-1990), а потім – у навчанні все життя. У Красноармійському індустріальному інституті С. Придятько відбулася як викладач, як людина, як організатор науки, пройшла шлях від асистента кафедри загальнонаукових дисциплін до доцента кафедри ГіОП. Серед своїх наставників за фахом, за методикою викладання вона з вдячністю називає працівників Красноармійського фі-

Атланти Каріатиди

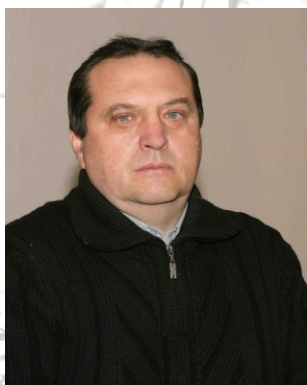
ліалу А.П. Вознюк і Т.А. Садомську. Часто від неї можна почути, що вона постійно вчиться і у студентів – саме вони своїми запитаннями стимулюють професійне зростання викладача.

Наукові інтереси С. Придятько полягають у вивченні органічних каталізаторів полімеризаційних і відновних процесів. Вона – автор більше 30 наукових публікацій, має патент на винахід. Студентам викладає курси «Хімія», «Екологія», «Психологія безпеки і ергономіка» та інші. У 2004 році С.Придятько захистила дисертацію з теми «Аддукти триброміду бору і їх кислотнo-католітичні властивості у неводних оксигеновмісних розчинниках» і отримала вчений ступінь кандидата хімічних наук.

Не менш вагомi досягнення С.П.Придятько у педагогічній діяльності. В інституті відоме її батьківське ставлення до студентів заочного відділення, якими вона опікується, її вміння підтримати і спрямувати шляхом наукового дослідження будь-яку творчу особистість. Студенти називають Придятько С.П. людиною, що випромінює позитивну енергію. В міському ліцеї «Надія», де Світлана Павлівна працювала з 1998 по 2003 рік, в тому числі і заступником директора з науково-дослідницької роботи, хімію ліцеїсти вважали улюбленим предметом, а свого викладача вітали з отриманням Диплому III ступеня обласного етапу Всеукраїнського конкурсу «Учитель року» у номінації «учитель хімії».

Світлана Павлівна – прекрасний організатор, не випадково колектив обирав її головою об'єднаної профспілки (2004-2008), не випадковим було і призначення її на посаду декана. В колективній суспільно необхідній справі, що доручена Придятько С.П., вона вся - опановувати нову ділянку роботи, долати труднощі, досягати результату – і все намагатися зробити на «відмінно» і з посмішкою...

Пуханов Олександр Олександрович



1961 р. н., старший викладач кафедри ЕМА;
в інституті працює з 1998 року

Спеціаліст з шахтного транспорту

Як і більшість викладачів КІІ ДонНТУ, Олександр Олександрович – вихованець ДПІ, гірничоелектромеханічний факультет якого він закінчив у 1984 році.

Науковою і педагогічною діяльністю займається більше 10 років. В КІІ ДонНТУ О.Пуханов викладає навчальні курси «Транспортні машини і комплекси», «Транспорт на гірничих підприємствах», «Технології та системи шахтного транспорту», «Основи теорії транспорту», «Шахтний транспорт» та інші. Працював директором ЦПК та ПК КІІ ДонНТУ.

Основні напрями наукової роботи О.Пуханова пов'язані з удосконаленням логістичних транспортно-складських систем вугільно-енергетичних комплексів шляхом застосування математичних методів комплексного моделювання, моделювання транспортних потоків на шахтах. О.Пуханов – автор більше 30 друкованих робіт, серед них – 4 навчальних посібники і 3 авторських свідоцтва на винаходи, співавтор навчаль-

них посібників:

- Проектирование транспортных систем энергоемких производств / Под ред. В.А.Будишевского, А.А. Сулимы. – Донецк, 2001 – 481 с.
- Проектування транспортних систем енергоємних виробництв / За ред. В.О.Будішевського, А.О.Суліми. – Донецьк, 2008 – 454 с.

Рацebarська Інна Миколаївна

1976 р.н., старший викладач кафедри економіки і менеджменту, заступник декана факультету дистантного і заочного навчання з науково-педагогічної роботи (з 29.02.08); в інституті працює з 2002 по 2003 рік, з 2005 року

Два кольори

І.Рацebarська – випускниця Красноармійського філіалу за спеціальностями «економіст-бухгалтер» (бакалавр) і «облік та аудит» (спеціаліст).

І. Рацebarська має досвід роботи у податковій службі. В Інституті викладає навчальні курси «Облік і аудит», «Бухгалтерський облік», «Управлінський облік», «Облік зовнішньоекономічної діяльності». Цікавиться проблемами функціонування підприємств малого бізнесу. Має публікації.

І.Рацebarська – енергійна, відповідальна, цілеспрямована і наполеглива. Багато зусиль прикладає для організації роботи у деканаті дистантного і заочного навчання.

Серед давніх захоплень І.Рацebarської – вишивка хрестиком. Її високохудожні різноманітні роботи були визнані кращими за результатами виставки-конкурсу «Таланти твої, інститут!» (2009).



Рязанцев Микола Олександрович

1949 р. н., кандидат технічних наук, доцент кафедри РПР; працює в інституті з 1986 по 1996 рік; з 2005 року

«Поезія – це завжди неповторність ...»

Віршований рядок Ліни Костенко, що винесений у заголовок нариса, якнайкраще характеризує викладача кафедри РПР Миколу Олександровича Рязанцева. Випускник гірничого факультету ДПІ, яких тисячі, той, хто сферою наукових інтересів вважає фізику гірських порід, одночасно цікавиться філософією і політикою, спортом, а ще дуже добре знайомий з поетичною музою. Людина, що займається справжньою чоловічою справою, в душі, на диво, залишається невинуватим романтиком.



Атланти Каріатида

На гірничому виробництві чи в геологорозвідувальній експедиції

М.О. Рязанцев завжди залишався професіоналом своєї улюбленої справи і людиною, що уміє працювати з іншими. Микола Олександрович – людина, що завжди досягає того, що хоче, самодостатній одинак. Він створив себе сам, і про його цілеспрямованість ходять легенди.

В інституті М. Рязанцев викладає навчальні курси «Фізика гірських порід», «Руйнування гірських порід вибухом», «Управління станом гірського масиву», «Процеси підземних гірничих робіт», «Технологія підземної розробки корисних копалин».

У 1986 році М. Рязанцев захистив кандидатську дисертацію за темою «Прогнозування властивостей і стану гірського масиву за ефективною позитивною енергією». М. Рязанцев - автор 70 друкованих робіт і 4-х авторських свідоцтв на винаходи, серед яких і дві книги, де він виступає співавтором: «Разрушение горных пород в объёмном поле сжимающих напряжений» (1989) і «Физика горных пород и процессов в вопросах и ответах» (1999).

Доцент М. Рязанцев визнаний студентами одним із кращих викладачів, залучає до наукової діяльності своїх вихованців, про що свідчать їх успіхи на предметних олімпіадах. Студенти поважають вимогливість і дисциплінованість свого викладача, цінують його професіоналізм.

Рязанцева Надія Арсентіївна



*1950 р. н., старший викладач кафедри РПР;
в інституті працює з 1989 року*

Доля самоцвітів і людей

Можна дивитися без втоми на воду, вогонь і каміння, але найбільш захоплююче видовище – дивитися на мінерали. Так вважає жінка, що обрала виключно чоловічу справу в житті. Мінералогією можна «захворіти на все життя» і ... стати геологом.

Н. Рязанцева закінчила гірничо-геологічний факультет Ново-черкаського ордена Трудового Червоного прапора політехнічного інституту ім. С.Орджонікідзе за спеціальністю «Геологія та розвідка родовищ корисних копалин».

В КП ДонНТУ Н. Рязанцева викладає ряд дисциплін, пов'язаних з геологією, - «Загальна геологія», «Мінералогія та петрографія», «Гідрогеологія та інженерна геологія», «Родовища корисних копалин та їх розвідка», «Геологія з основами геоморфології», «Гідрологія, ґрунтознавство, метеорологія та кліматологія». Сфера наукових інтересів Н.Рязанцевої полягає у вивченні тектонічних рухів літосфери і геології Красноармійського вугленосного району. Вона має 15 друкованих робіт з цієї тематики.

А ще Н. Рязанцева – господиня колекції мінералів, що зберігається в інституті. Про них вона може розповідати без огляду на годинник – про те, що гірний кришталь – символ чистоти і цнотливості, тому його дарують молодятим, а аметист – камінь порозу-

міння, виваженості, мудрості, перстень з аметистом дарують священику, коли він стає кардиналом. Н. Рязанцева не може говорити про мінерали без хвилювання - вони, на відміну від людей, живуть довго і накопичують в собі інформацію про навколишній світ. Тож, коли ми схиляємося над мінералом, вдивляємося у його візерунок, «читаємо» вкраплення, ми торкаємося до дуже давньої історії...

Самофалова Тетяна Володимирівна

*1958 р. н., старший викладач кафедри СГП,
голова об'єднаної профспілки КІІ ДонНТУ
(з березня 2008 року); в інституті працює з 1984 року.*

Жінка буває на осінь так схожа

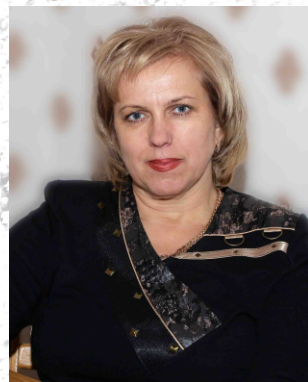
Початок її життя мало чим відрізнявся від життя її подруг і ровесників: щасливе радянське дитинство, школа, вуз, знову школа. Правда, школа, яку закінчила Т.В. Самофалова, була не центральною, а от факультет, на якому навчалася – найпрестижніший в усі часи романо-германський факультет Донецького державного університету. Щоб вступити до нього і успішно опановувати французьку мову, треба було багато попрацювати. Проте наполегливість та працелюбність з дитинства відрізняли цю дівчину.

Трудова біографія теж почалася не з троянд. Лисівська сільська школа допомогла здобути необхідні навички, загартувала характер, залишила друзів на все життя і стала стартовим майданчиком для подальшого руху вперед. Уже перші кроки Тетяни Володимирівни на педагогічній ниві були помічені і оцінені – молодого вчителя обрали членом обкому профспілки працівників освіти.

24 роки пов'язано з роботою в інституті. Методику викладання у вищій школі вивчала завзято. Виявилося, що студентів, які б вивчали французьку, не так уже й багато, тому Тетяна Володимирівна вступає до Горлівського державного інституту іноземних мов і вивчає англійську. Це сьогоднішню молодь не здивуєш двома дипломами освіти, а у 80-і роки минулого століття такий випадок був виключенням і красномовно свідчив про неабиякий характер і уміння досягати мети.

Другий рік очолює Тетяна Володимирівна об'єднану профспілку КІІ ДонНТУ, до роботи в якій вона докладає немало ідей, енергійності, нових підходів. Така суспільна довіра відкрила нам нові грані її таланту і дозволила побачити в своїй колезі, окрім іншого, ще й розумного, раціонального керівника, що цінує людину і вмє про неї піклуватися.

Трудові здобутки, перемоги, на щастя, не перекреслили в Тетяні Володимирівні жінку – трохи іронічну, трохи таємничу, проте завжди усміхнену, привітну і привабливу. Один з мислителів сказав: «Якщо вас вразила красою будь-яка жінка, але ви не можете пригадати, як вона була одягнена, - значить, вона була одягнена ідеально». Здається, промовляючи ці слова, він дивився на Тетяну Володимирівну...



Сергієнко Людмила Григорівна



1948 р. н., декан факультету технології і організації виробництва (з 2008 року), кандидат педагогічних наук, доцент кафедри природничих наук; в інституті працює з 1975 року

Професіоналізм, помножений на оптимізм

Двері кабінету, в якому вона хазяйнує не так давно, відчинені довше інших. Сюди заходять викладачі у своїх справах. Сюди поспішають студенти, впевнені, що їх обов'язково вислухають, дадуть пораду, а деяким - і останній шанс виправитись. На дверях – табличка «декан». А симпатична, завжди усміхнена, іронічна хазяйка кабінету - Людмила Григорівна Сергієнко. Про неї говорять: «Людина на своєму місці». Проте її дорога до цього кабінету була довгою і звивистою.

За першою вищою освітою, яку вона здобувала в Маріупольському металургійному інституті, Людмила Григорівна отримала кваліфікацію «інженер з автоматизації» (1972). А в Московському державному педагогічному інституті Л.С.Сергієнко здобула другу вищу освіту - кваліфікацію «викладач фізики» (1982) і професію на все життя. Та пошук себе і свого місця в житті на цьому не зупинився. Попереду були наукові досягнення. Кандидатську дисертацію «Реалізація професійної спрямованості навчання студентів технічних спеціальностей вузів» Людмила Григорівна захистила і отримала Диплом про присудження наукового ступеня кандидата педагогічних наук в 1997 році.

Трудовий послужний список Людмили Григорівни не може не викликати поваги – в ньому і робота на всесвітньовідомих жданівських підприємствах «Тяжмаш» і «Азов-сталь». А у КП ДонНТУ Л.Г.Сергієнко працює з 1975 року, де пройшла всіма виробничими сходинками від лаборанта кафедри «Фізика і електротехніка» (1975) до декана факультету «Технологія та організація виробництва» (2008).

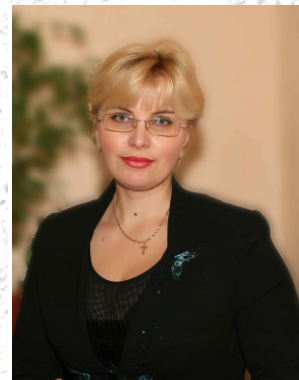
Робота декана факультету пов'язана з адміністративними рішеннями, організаторськими діями, проте Людмила Григорівна не втрачає інтересу і до наукової діяльності, бере активну участь у роботі наукових конференцій різного рівня, багато друкується (лише за 2006-2007 роки – 25 публікацій). Цікаво, що Людмила Григорівна часто залучає до співавторства молодих викладачів і студентів, готує наукову зміну.

Серед багатьох притаманних їй якостей досвідченого педагога виділяється по-материнськи турботливе і вимогливе ставлення до студента, повага до його особистості, яку вона культивувала в собі з перших кроків на педагогічній ниві як починаючий викладач і куратор. До речі, студенти завжди віддячували їй таким же взаєморозумінням і цінували в Людмилі Григорівні професіоналізм, почуття гумору, цілеспрямованість і наполегливість. Наприкінці грудня 2009 року у нас буде чудова нагода поздоровити Л.С.Сергієнко з 30-річчям педагогічного стажу.

Творча людина, вона цікава в усьому – і в тому, що після напруженого робочого дня перевдягається у вечірню сукню і прямує до театру, і у тому, що розуміє красу природи, і у тому, що дітей і онуків іменує «перша і друга похідна».

Сименко Олена Василівна

*1968 р.н., кандидат технічних наук,
доцент кафедри ІМ, заступник декана ФТОВ
з науково-педагогічної роботи;
в інституті працює з 1994 року*



О.Сименко – випускниця Ленінградського гірничого інституту ім.Г.В.Плеханова, отримала кваліфікацію «інженер-геодезист», магістр технічних наук.

О.Сименко в інституті викладає навчальні дисципліни «Нарисна геометрія», «Інженерна графіка», «Комп'ютерна графіка», має 16 друкованих робіт. Кандидатську дисертацію «Аналітичні та комп'ютерно-графічні моделі нетрадиційних систем проєкціювання та їхніх проєкціювальних поверхонь» захистила у 2006 році.

З 2008 року О.Сименко виконує обов'язки заступника декана ФТОВ з науково-педагогічної роботи. Завжди спокійна, урівноважена, інтелігентна, О.Сименко залучає до спілкування, до вирішення виробничих проблем.

Соколовський Володимир Павлович

*1938 р. н., старший викладач кафедри СГП,
в інституті працює з 1979 року*

Філософи живуть поміж нас

Одного разу до філософа Анаксимена звернулися учні: «Учителю, здається, у вас є все, чого може бажати розумна людина: щаслива родина, вдячні послідовники, визнання співвітчизників, слава, забезпечене життя. Не

розуміємо, чому ви весь час у пошуку, чому ставите перед собою все нові й нові запитання? На нашу думку, ви вже знайшли абсолютно всі відповіді!» Анаксимен посміхнувся і накреслив два кола – велике і маленьке. «Те, що всередині кола – наше знання. Лінія кола – це межі перетину з невідомим. Тобто, коли ми примножуємо знання, ми примножуємо питання!»

Якщо б із подібним запитанням звернулися до В.П. Соколовського, старшого викладача кафедри СГП, впевнені, відповідь була б не менш глибока, не менш оригінальна. У КІІ ДонНТУ, де Володимир Павлович працює майже 30 років, його поважають як філософа за освітою (за плечима у нього філософський факультет Київського університету ім. Т.Г.Шевченка) і за способом життя, як людину, що уміє ставити питання так, що звичайні речі і банальна повсякденність втрачають свою удавану сталість і примушують людину думати.

Системоутворююча функція філософського знання – основна наукова проблема, над якою працює В.П.Соколовський. Як філософ він активно співробітничав з кафедрою



Атланти Каріатиди

рою філософії базового університету, бере участь у підготовці навчально-методичного посібника для студентів технічних вузів «Філософія» (вийшов з друку в Донецьку у 2004 році з грифом Мінвузу). А як викладач філософських дисциплін, Володимир Павлович опановує чисельні навчальні курси для студентської аудиторії – філософія, релігієзнавство, соціологія, історія економічних вчень, теорія держави і права та інші. Не секрет, що їх підготовка вимагає від викладача не лише ґрунтовних знань, а й широкої ерудиції в гуманітарній сфері, уміння аргументувати висновки, будувати свою мову за ораторськими канонами. До такої роботи викладач зазвичай готується все життя. Можливо, жадаба знань, можливо, природна шляхетність призвели до того, що читання класичної літератури стало його улюбленим захопленням, а знання поетичної творчості і уміння в будь-який час процитувати римовані рядки виділяють Володимира Павловича серед багатьох культурних і освічених людей.

Організаторські здібності В.П.Соколовського теж завжди були помічені в колективі – у різні роки він призначався завідувачим секцією суспільних наук, координатором викладачів суспільних дисциплін, виконуючим обов'язки завідувачого кафедрою, був активно причетний до організаційного становлення кафедри ЕіМ тощо...

Філософи живуть поміж нас і своїм життям стверджують: людина – істота вертикальна, її значення вимірюється не в довжину, а у височінь ціннісного світосприйняття.

Філософи виростають з тих, хто з дитинства ставить дорослим питання: «Чому?» А потім вони живуть поміж нас. Придивіться уважніше - і ви пізнаєте людину з ліхтарем у руці ...

Табачкова Наталія Анатоліївна



*1962 р.н., доцент кафедри економіки і менеджменту,
кандидат економічних наук;
в інституті працює з 1997 року*

Н.Табачкова закінчила економічний факультет ДПІ, отримала кваліфікацію «гірничий інженер-економіст». На кафедрі економіки і менеджменту працює з моменту її заснування (1997).

Н. Табачкова в інституті викладає навчальні курси «Економіка праці», «Статистика», «Міжнародна економіка», «державне регулювання», «Статистичне забезпечення», «Менеджмент персоналу», «Страховання».

Н.Табачкова цікавиться актуальними питаннями формування і використання трудових ресурсів, ринку праці, проблемами зайнятості. У 2004 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук «Використання трудових ресурсів промислового регіону». Має більше 30 публікацій.

Лекції викладача завжди наукові за змістом, насичені інформацією, аналітичними даними, пов'язані з життям. За результатами інститутського конкурсу «Лектор року» (2009) Н.Табачкова стала переможницею.

Н.Табачкова відповідальна за напрямок підготовки зі спеціальності «Менеджмент».

Теряник Віктор Іванович

*1941 р.н., доцент кафедри ГіОП;
працює в інституті з 2003 року*

Знання – сила



Випускник гірничого факультету ДПІ, В.Теряник 29 років працював у науково-дослідному інституті ДонВУГІ і пройшов шлях від молодшого до ведучого наукового співробітника відділу очисних робіт. Результатом такої роботи став захист кандидатської дисертації «Вибір раціональних технологічних схем сполучень лав з виробками при безциліковій виїмці» (1987). Наукові інтереси В.Теряника обширні – це технологія і комплексна механізація очисних робіт, сучасні способи ефективного підвищення стійкості гірничих виробок, економічні аспекти охорони праці, перспективні розробки гірничої техніки тощо. З цієї тематики надруковано 32 статті і (у співавторстві) книга «Технология работ на концевых участках лав» (Київ, 1980 р.). У 1982 році В.Теряник був учасником ВДНГ СРСР. За розробку «Рекомендаций по применению схем подготовки и отработки выемочных полей без оставления межлавных целиков угля» нагороджений срібною медаллю.

На жаль, держава не знаходить сьогодні можливості в достатній мірі підтримувати діяльність науково-дослідних установ, і відомий колись ДонВУГІ майже припинив свою діяльність. Співробітники інституту знайшли інше пристосування своїм силам і знанням. В. Теряник у КІІ ДонНТУ викладає навчальні курси «Спорудження гірничих виробок», «Виробничі процеси в очисних вибоях вугільних шахт», «Основи охорони праці», «Технологія розробки корисних копалин», «Особливості розробки відкритих та рудних родовищ», «Сучасні способи ефективного підвищення стійкості гірничих виробок», «Ремонт та погашення гірничих виробок», «Історія гірничої техніки», «Технологія гірничого виробництва», «Основи гірничої справи» тощо. В. Теряник – один з виконавців держтеми Н-3-05 «Дослідження та розробка прогресивних елементів технологічної схеми шахти «Красноармійська-Західна №2-3»

В. Теряник дуже відповідально ставиться до своєї педагогічної діяльності. Бажання навчити інших у поєднанні з науковим і виробничим досвідом попередніх років характеризують В. Теряника як унікального викладача, а захоплення технікою, автомобілями, іншими чоловічими справами - як багатогранну і цікаву людину.

Атланти Каріатида

Триллер Євген Арнольдович



1939 р. н., кандидат технічних наук, завідувач кафедри «Електромеханіка і автоматика»; в інституті працює з 1968 по 1996 рр., з 2007 року

Свій погляд

В Красноармійський філіал ДПІ Євген Арнольдович прийшов у неповні 30 років з виробництва – шахти «Родинська №1» тресту «Красноармійськвугілля», де працював на посаді заступника головного механіка. При собі асистент Триллер мав диплом випускника гірничого факультету Томського політехнічного інституту, захоплення технічною творчістю з дитинства та бажання донести свої знання до інших.

Є. Триллер пригадує: «Мій прихід до інституту співпав з перепідпорядкуванням вузу від Дніпропетровського інституту до Донецького політехнічного. Таке підпорядкування особливо вплинуло на випускників 1968 року, коли майже четверта частина студентів під час захисту дипломних проектів отримали незадовільні оцінки. Члени екзаменаційних комісій поводити себе жорстко, випускники нервували і від цього не могли дати навіть простих відповідей. Повторний захист було організовано восени, і незадовільних оцінок там не було. В наступні роки усі захисти по кафедрі ГЕМ проводилися на базі шахт трестів «Красноармійськвугілля» і «Селидіввугілля» і закінчувалися позитивно».

Згодом Є. Триллер захистив дисертацію на здобуття кандидатського ступеня з теми «Розробка схем і засобів транспорту гірничої маси із підземних технологічних ємкостей» (1984).

В інституті Є.А.Триллер викладає навчальні курси «Електрообладнання і електропостачання гірничих підприємств», «Електрообладнання і електропостачання гірничих машин», «Спеціальні питання гірничих машин і комплексів», «Стаціонарні установки гірничих підприємств», «Проблеми вибухозахисту рудникового електрообладнання», «Сучасні системи управління комплексом шахтних підйомних установок», «Шахтні підйомні установки», «Шахтні установки кондиціонування повітря». Як видно з переліку, кожна з дисциплін, що викладаються завідуючим випускаючої кафедри, готує студентів до грамотної експлуатації вугільних підприємств регіону, дозволяє майбутнім спеціалістам легко орієнтуватися у сутності фізичних явищ і процесів. Працівники шахти «Красноармійська-Західна № 1» з вдячністю пригадують його інструктажі і роз'яснення з питань експлуатації нової техніки, після яких можна було йти і безпроблемно працювати.

Навички технічної творчості, здобуті Є. Триллером у дитинстві, у зрілому віці знайшли своє вираження у 4-х авторських свідоцтвах на винаходи. Вони підтверджують наукові дослідження, що проводилися за держбюджетною і господарською тематикою кафедрою «Гірничо електромеханіка» ДПІ. Окрім участі у розробці вищезазначених тем, Є. Триллер має 53 наукові публікації.

Є. Триллера виділяє небайдуже ставлення до своєї справи, до всього, що відбувається в інституті. Якщо має змогу і знає «як», він обов'язково візьме участь у розв'язанні питання. Так, наприклад, сталося в період відновлення у Красноармійському філіалі другого етапу навчання, коли Є.Триллер активно сприяв створенню лабораторної бази кафедри, самостійно монтував натурну лабораторну установку для дослідження і розробки засобів механізації очищення водовідливних ємкостей від гірничої маси.

Колегам по роботі в КІІ ДонНТУ Є. Триллер відомий як ерудит, цікава і добропорядна людина. А одне з його давніх захоплень – фото – це не лише естетичне задоволення для глядача, а і суттєва допомога інституту у оформленні наочності. Якщо б була у штатному розкладі інституту посада літописця, то кращої кандидатури, ніж Є. Триллер, знайти неможливо – аналітичний розум, образне мислення і прекрасна пам'ять дозволяють йому відтворювати найдавніші сторінки історії вузу.

Школяренко Ольга Олександрівна

1950 р.н., доцент кафедри економіки і менеджменту; працює в інституті з 1986 року

Палітра її життя

Мистецтво живопису, з яким вона знайома теоретично і практично дотримується правила: картина виглядає цілісною і закінченою за умови, якщо мазки фарби лягають на полотно один до одного, доповнюють сюжет. Якщо задуматись, наше життя подібне витвору художника: воно складається з окремих мазків. Рух пензля – закінчення економічного факультету ДПІ, ще один рух – робота у відділі праці і зарплати ВО «Красноармійськвугілля»...



Захист кандидатської дисертації «Ефективність використання механізованих комплексів у складних гірничо-геологічних умовах» у 1984 році відкрив для О. Школяренко нові горизонти – вона прийшла працювати до Красноармійського філіалу ДПІ. На той час ще не було економічної кафедри, а перед молодим викладачем розстигалася чиста педагогічна нива, як перед художником – чисте полотно, на якому майбутня картина з'явиться ще не скоро.

Сьогодні О.Школяренко – досвідчений педагог, який на високому рівні викладає економічні дисципліни, науковець, який має близько 40 друкованих робіт, вчений секретар Вченої ради КІІ ДонНТУ, виконавець державної теми НДР кафедри економіки і менеджменту № Н 8-05 «Обґрунтування прийомів економічного аналізу при вивченні та оцінюванні конкурентоспроможності підприємств». Саме вона стояла біля витоків кафедри «ЕіМ», готувала для майбутньої структури методичне забезпечення. Її виваженість, професіоналізм, комунікабельність, уміння ділитися досвідом завжди стають в нагоді молодим викладачам.

Атланти Каріатиди

Яцюк Микола Миколайович



*1959 р.н., старший викладач кафедри СГП,
заступник декана ФТОВ з науково-педагогічної роботи;
в інституті працює з 1991 року*

Піар-менеджер

Випускник однієї з кращих шкіл міста та історичного факультету Чернівецького університету, М.Яцюк в КП ДонНТУ викладає «Історію України», «Історію економічної думки», «Політологію».

Піар-менеджер КП, від імені керівництва КП здійснює контакти з ЗМІ, суспільними організаціями міста. У складі деканату М.Яцюк займається організацією студентського самоврядування, питаннями виховної роботи та соціального захисту студентів. За ерудицію, професіоналізм, відкритість і дотримання демократичних основ спілкування користується повагою серед студентів і колег.

М.Яцюк – головний виконавець держбюджетної теми «КП: історія і сучасність», автор чисельних публікацій з історії КП ДонНТУ та іншої тематики. Організатор музею історії КП. Цікавиться питаннями історичного краєзнавства. Видав (у співавторстві) книгу, присвячену 70-річчю Красноармійського району.

М.Яцюк займає активну життєву позицію, має досвід політичної діяльності. Обирався депутатом Красноармійської міської ради.

Проте складна і різнопланова робота не перекреслила у викладача цікавість до життя, вміння захоплюватися новим і цікавим, знаходити красу у людях, людських стосунках, у живому світі природи. За великим рахунком М.Яцюк залишається невинуватим романтиком, що вміє цінувати здоровий гумор.

НА ТЕРЕЗАХ НАШИХ НАДІЙ

Людське буття таке складне і багатогранне, несхоже і різноманітне, але й воно має свої вікові межі. Отже не випадково дорослі і досвідчені завжди дбають про те, хто залишиться після них, хто продовжить справу їх життя, підставить своє плече відповідальності.

Виховати собі зміну, працювати з нею пліч-о-пліч, а це означає можливість не лише тішитися досягненнями, а і щоденно бачити свої огріхи – не проста задача. Проте, здається, вона успішно розв'язується. Склад молодих викладачів КІІ ДонНТУ майже на 100% вихований у рідному вузі.

На перших випускників стаціонару КІІ ДонНТУ покладалися неабиякі надії, з ним пережито немало труднощів, але їм, першим, віддано і найбільше батьківської турботи з боку їх наставників. Приємно сьогодні відчувати, що надії і сподівання виправдані. З часу першого випуску минає десять років, протягом яких колишні студенти, а сьогоднішні викладачі успішно трудяться. На кафедрі ЕМА викладають Немцев Е.М., Ганза А.І. і Калиніченко В.В.; Бачуріну Л.Л. довірили нову і відповідальну справу в інституті – нещодавно він очолив і організовує роботу навчального відділу. З другого випуску викладачами КІІ ДонНТУ стали Бачуріна Я.П. (Гнідаш) на кафедрі ГіОП, Коробський Р.В. та Іваненко (Сидорова Л.В.) - на кафедрі ЕіМ. Трохи пізніше до них приєдналися Батрак В.В. (кафедра ЕМА), Поліщук (Дьяченко) Н.О., Моїсеева Ю.Ю., Цветнова О.В. (кафедра ЕіМ), аспірант Булич О. С. (кафедра природничих наук), Браташ О.О. і Юсипук Ю.О. (кафедра ГіОП).

Бачуріна Я.П. (Гнідаш), Поліщук (Дьяченко) Н.О., Батрак В.В., Ушакова Т.О. перші ніж стати студентами, отримали ґрунтовну довузівську підготовку в гірничо-технічному ліцеї «Надія», який на той час працював при Красноармійському філіалі ДПІ.

Переважна більшість з названих вище молодих викладачів, що надзвичайно важливо, після закінчення вузу отримали дипломи з відзнакою. Свого часу вони успішно навчалися, захищали честь КІІ ДонНТУ на олімпіадах і конференціях, а сьогодні самі вже плекають молодих, навчаються в аспірантурі, працюють над дисертаціями.

Отож, молоді викладачі, виховані у вузі і ті, що прийшли до нього працювати з ентузіазмом після закінчення інших навчальних закладів

(Н. Немцева, О. Вінник, С. Волков, О. Данильчук та інші) і сприйняли КІІ як батьківську домівку, сьогодні складають значну частину колективу. Саме з ними навчальний заклад пов'язує своє майбутнє.

Атланти Каріатиди

НАРИСИ ПРО СПІВРОБІТНИКІВ КІІ ДОННТУ

Берегині книжкового світу

Бібліотека інституту – свята святих інформації і до недавнього часу її єдине джерело. Тут завжди затишно, тихо, спокійно, неквапливо тече життя – мудрість не потребує метушні. І працівники бібліотеки – світлі, інтелігентні жінки, завжди готові допомогти у пошуках необхідної інформації. Вихованість і освіченість – їх візитна картка.

Відкрилася бібліотека одночасно з самим навчальним закладом. Підручники завезли з базового інституту. На той час весь бібліотечний фонд розміщався в одній кімнаті. Бібліотекарем працювала Булах Валентина Іванівна, вона починала формувати бібліотечний фонд. З перепідпорядкуванням Красноармійського загально – технічного факультету ДПІ на роботу до бібліотеки були прийняті Виростова Валентина Володимирівна і Роменська Лідія Трохимівна. Валентина Володимирівна Виростова (працювала в інституті з 1964 по 1998 рік) першою тримала в руках книги, що надходили до бібліотеки. Вони ще пахли типографською фарбою, а деякі аркуші навіть були нерозрізані. Про Валентину Володимирівну говорили, що вона – людина високої самодисципліни, величезної працездатності і надзвичайної порядності, і така думка повністю відповідала істині. До прийому і обробки нової літератури вона ставилася дуже уважно.

Деякий час працювали в бібліотеці інституту Юрченко Р. І., Кулакова Н.С., Луганська Л.І.



У 1976 році до бібліотеки прийшла Голуб Галина Гнатівна. На той час вона вже мала необхідний досвід і відповідну освіту, тому була запрошена на посаду завідуючої бібліотеки, де і працювала до 1988 року. Саме в цей період значно збільшився бібліотечний фонд і розширилося приміщення бібліотеки – з'явилися читальний зал, абонемент, книгосховище. За консультаціями викладачів бібліотека замовляла в книгарнях книжки та підручники, отримувала за підпискою періодичні видання.

Г. Голуб – цікава і неспокійна людина, вона захоплювалася туристичними подорожами, у часи відпусток побувала у Прибалтиці, Білорусії, Молдавії, Росії, Криму, на Кавказі, піднімалася у гори і навіть мала значок «Турист СРСР». А в інституті Голуб Г.І. теж не сиділа осторонь – обиралася членом профкому, де очолювала культурно-масовий сектор.

З 1979 по 2002 рік працювала в інституті Хацько Валентина Андріївна. Вона гармонійно поєднує в собі якості фізика і лірика. За першою освітою - бібліотекар, ця жінка зналася в літературі і поезії (з 1983 по 2002 рік працювала бібліотекарем, завідуючою бібліотеки), а за другою освітою – фізик, виконувала обов'язки старшого лаборанта кафедри фізики, викладала фізику на підготовчому відділенні в Красноармійському філіалі ДПІ з 1979 по 1983 рік. І сьогодні вона любить техніку, здатна виконати нескладний ремонт побутової техніки,



відчуває задоволення від такої роботи. Невеличка на зріст, навіть тендітна, Валентина Андріївна - сильна і високоморальна людина, вона має велике серце у ставленні до людей, що потребують допомоги.



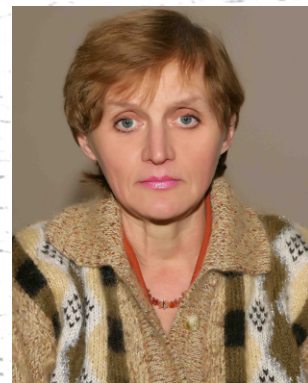
Молодим спеціалістом прийшла до бібліотеки Бедер Антоніна Василівна, сьогодні вона очолює її роботу. Поруч з нею працюють ще чотири бібліотекарі – Аршеникова Л.В., Держевицька Г.О., Прищепчук К.М., Рябчук О.В.

Дідович Тетяна Миколаївна

*1953 р. н., старший лаборант кафедри
«Електромеханіка і автоматика»;
працює в інституті з 1972 року*

Диригент чоловічого оркестру

Небагато знайдеться працівників, у яких за 37 років роботи в трудовій книжці буде єдиний запис «прийнятий...» Зазвичай на посаді лаборанта довго не затримуються – знаходять більш престижні та високооплачувані. Тетяна Миколаївна «затрималась» на цій посаді на 37 років, хоча можливості знайти іншу роботу у інженера-електрика (жінка закінчила ДПІ, має вищу освіту) були. Короточасні службові переміщення відбувалися в межах однієї установи: з 1982 по 1987 роки Тетяна Миколаївна переймалася



Атланти Каріатиди

охороною праці та техніки безпеки в Красноармійському філіалі ДПІ, а з 1987 по 1989 роки на короткий час переходила на кафедру «Фізики і електротехніки», де допомагала доценту Сироватко О.А. у підготовці лабораторних робіт.

Ось уже 20 років, як Тетяна Миколаївна Дідович працює на кафедрі «Електромеханіки і автоматики» (до недавнього часу – ГЕМ), протягом багатьох років представляє інтереси співробітників у складі об'єднаної профспілки, без неї неможливо уявити собі роботу комісії з охорони праці. Вона є єдиною жінкою у чоловічому колективі співробітників кафедри. Її працелюбність, обов'язковість, поважне ставлення до людей, спокійний характер, тонке відчуття гумору та іронії - це те, що об'єднує працівників кафедри. Тож не завжди скромна посада асоціюється з непомітною особистістю.

Пальчик Віталій Федорович

*1939 р. н., завідувач лабораторіями кафедри ЕМА;
в інституті працює з 1988 року*



Завлаб

На кафедру «Фізики і електротехніки» В.Пальчик прийшов працювати після закінчення служби в органах внутрішніх справ у званні підполковника.

Проте нова справа виявилася не такою вже й новою – за першою освітою він механік.

Спочатку він працював за госптемою у доцента А. Сироватко. Вона була пов'язана з удосконаленням системи енергопостачання очисних вибоїв шахти «Центральна» В/О «Красноармійськвугілля». В.Пальчик, який не мав гірничої освіти, тричі на тиждень спускався до шахти і знімав показники лічильників активної і реактивної енергії. На шахті він мав свій табельний номер, спецодяг тощо. У виробничих справах В.Пальчик виїздив у тривалі відрядження на Урал. Важко знайти інший приклад такого добросовісного і відповідального за свою справу працівника.

В.Пальчик за своєю попередньою діяльністю був відомою людиною у місті і в районі, йому поступали пропозиції щодо працевлаштування до різних установ. Проте через два роки він перейшов у штат кафедри і відразу активно включився до роботи з розширення лабораторного фонду і будівництва нових лабораторій.

Для відкриття наскрізного навчання студентів по кафедрі «Гірнична електромеханіка» необхідно було побудувати полігон гірничої техніки, переобладнати і побудувати 14 лабораторій. Для виконання запланованих робіт інститут не залучав підрядних організацій, все виконувалося силами кафедри і студентів, особливо заочного факультету. Необхідно було знайти потрібні інструменти, завезти гірниче обладнання, розвантажити його, змонтувати на новому місці, привести до ладу і пофарбувати. В. Пальчик був активним учасником процесу.

До початку навчального процесу восени 1990 року все гірниче обладнання було змонтоване і підключене до системи енергопостачання інституту. З'явилася можливість проводити необхідні лабораторні дослідження. Комісія з прийомки лабораторій, у

складі якої був і заступник міністра освіти УРСР, високо оцінила їх готовність, що в цілому сприяло прийняттю позитивного рішення з дуже важливого питання про відкриття у Красноармійському філіалі другого етапу навчання студентів.

Патрікац Любов Олексіївна

*1946 р.н., інспектор навчального відділу;
працює в інституті з 1967 року*

Біля колиски навчального процесу

Важко навіть пригадати більш непомітну посаду, ніж диспетчер. Так само складно назвати посаду, яка б настільки суттєво впливала на робочий ритм навчального закладу, настрій працівників і студентів, а врешті-решт – і на загальну ефективність діяльності установи. І вже зовсім неможливо уявити на посаді диспетчера КІІ ДонНТУ когось іншого, окрім Любові Олексіївни.

Розклад, навчальні графіки, навантаження викладачів, аудиторний фонд і його наповнюваність – ось далеко неповний перелік щоденних турбот диспетчера. На думку Любові Олексіївни, її робота неможлива без уваги, зосередженості, відповідного об'єму пам'яті, уміння і бажання працювати з людьми, колективізму. І хоча сьогодні уже використовуються комп'ютерні програми для складання розкладу і звітів, ми дивуємось, чому вони так добросовісно «розтягають» невелике навантаження по 1-2 парі на кожен день тижня. Відповідь проста – машина не враховує «людський фактор», на який би обов'язково звернув увагу диспетчер...



Атланти Каріатида

ІСТОРІЯ ПРОФСПІЛКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КП ДОННТУ

Об'єднана профспілкова організація КП ДонНТУ завжди відігравала значну роль у функціонуванні вузу, разом з адміністрацією очолювала колектив у виконанні його головних функцій, стояла на сторожі захисту соціальних прав співробітників і студентів, займалася оздоровленням, культурно-спортивною роботою. На 01.06.09 чисельність об'єднаної профспілкової організації КП ДонНТУ становила 909 осіб, серед них 172 співробітники і 737 студентів.

Кожний з етапів історії інституту - це одночасно і етап становлення та розвитку його профспілкової організації.

60-і роки

В перші роки існування навчального закладу значна робота приділялася покращенню підготовки викладацьких кадрів. Викладачі й співробітники були об'єднані у первинну профгрупу, яка не мала самостійного статусу і входила до складу профспілки ДПП. Було обране профбюро, кероване членами спілки, воно підтримувало тісний зв'язок з головним органом. Профбюро надавало значної уваги створенню умов для занять самоосвітою, посилювало контроль за дотриманням питань трудового законодавства, станом охорони праці. Викладачі і співробітники брали активну участь у конкурсах та змаганнях, що організовувалися профспілкою ДПП, неодноразово посідали в них призові місця. Студенти, що навчалися в інституті, входили до складу профспілкових організацій за місцем працевлаштування.

70-і роки

При Красноармійському філіалі ДПП окрім ЗТФ було відкрите стаціонарне підготовче відділення. Протягом навчання на підготовчому відділенні слухачі об'єднувалися у тимчасову профспілкову групу. На той час робота профспілкового комітету знаходилася під контролем партійних органів, які й визначали лінію його діяльності. Разом з основним своїм завданням – соціальним захистом – профспілковий комітет займався ідеологічною роботою та політичною освітою.

У ці роки профком активно працював у системі соціалістичного змагання. Були розроблені критерії оцінки якості роботи різних підрозділів філіалу. Соцзмагання було підняте на високий рівень, щорічно підбивалися підсумки, переможців морально і матеріально заохочували – їм вручалися грамоти, дипломи, вимпели, найкращим – грошові премії.

В зазначений період профспілкова організація вирішує питання організації відпочинку та оздоровлення працівників і членів їх сімей на базі відпочинку ДПП «Буревісник». Профспілка займається поліпшенням побутових умов слухачів підготовчого відділення і викладачів, що проживають у гуртожитках. Активно працює художня самодіяльність студентів підготовчого відділення та викладачів, організовуються чисельні спортивні змагання з волейболу, шахів тощо.

80-і роки

Відкриття у філіалі очно-заочної форми навчання призвело до збільшення чисельності викладацького складу. Профгрупа була виділена у окрему спілку. Розширився склад профкому, в ньому були створені нові комісії. Профком проводив цілеспрямовану ро-

боту зі створення сприятливих житлових та побутових умов для працівників. Наслідком роботи житлово-побутової комісії стало отримання співробітниками 10 квартир. Культурно-просвітницькою комісією було організовано осередок товариства «Знання», в якому викладачі займалися науково-просвітницькою роботою на підприємствах регіону та в навчальних закладах міста. Зусиллями профкому та співробітників інституту було створене садово-городницьке товариство «Наука» площею 5 га (50 садових ділянок). Значна частина колективу була представлена до нагородження медаллю «Ветеран праці».

В ці роки профспілкова організація успішно працювала задля оздоровлення членів профспілки та їхніх родин. Санаторно-курортні путівки виділялися обкомом профспілки освіти, обласною радою профспілок та профкомом ДПІ.

80-і роки характеризувалися складною ситуацією на продовольчому ринку, тотальним дефіцитом товарів. Такі економічні умови спонукали профком організувати постачання продовольчих товарів для членів колективу, піклуватися про заготовку їхніми родинами овочів на зимовий період. Це надало змогу в певній мірі підтримати колектив у скрутний період і було оцінено членами профспілки з вдячністю.

90-і роки

На початку 90-х років скоротилося бюджетне фінансування освіти та науки, що ускладнило соціально-економічне становище робітників освітньої галузі. В цей час профспілка звільнилася від партійного впливу, стала більш самостійною і незалежною від адміністративних структур, а соціальний захист працівників став головним змістом її роботи. Профком Красноармійського філіалу відстоював перед адміністрацією право на своєчасну виплату робітникам заробітної плати, доводив необхідність її підвищення. Паралельно з цим профкому доводиться займатися розподілом дефіцитних товарів першої необхідності.

У 90-і роки був укладений перший колективний договір між адміністрацією і трудовим колективом, обговорений і затверджений рішенням конференції трудового колективу.

Імпульс розвитку отримала профспілкова організація Красноармійського філіалу у 1994 році з відкриттям денної форми навчання. До складу профспілки увійшли студенти стаціонару. Була створена рада студентського самоврядування, яка активно співпрацювала з профкомом. У структурі профкому була організована профгрупа студентів.

Сучасний період

Основними напрямками роботи профкому став соціальний захист працівників шляхом вдосконалення і підвищення ефективності дії колективного договору; організація побуту, відпочинку, дозвілля і оздоровлення співробітників і студентів; удосконалення організаційної роботи.

Офіційно первинна профспілка КІІ ДонНТУ була зареєстрована 12.07.2005 року. Тоді ж був створений Об'єднаний профспілковий комітет викладачів, співробітників і студентів.

Комісії профкому були реорганізовані, розширено їх склад.

Сьогодні у складі профкому працюють 8 комісій:

- Із захисту трудових і соціальних інтересів членів профспілки (голова – Бачурін

Атланти Каріатиди

А.А.);

- З розробки і контролю виконання колективного договору (голова – Скрипка В.М.)
- З охорони праці і техніки безпеки (голова – Дідович Т.М.);
- З організації охорони здоров'я і оздоровлення (голова – Іванова О.О.);
- З культурно-масової роботи (голова – Шинкаренко І.В.);
- З інформаційної і організаційної роботи (голова – Вінник О.О.);
- З житлово-побутових питань (голова – Просоленко О.М.);
- З соціального страхування (голова – Самофалова Т.В.)

Очолює профком КП ДонНТУ з березня 2008 року Самофалова Т.В.

Велику увагу надає профком внутрішньоспілковій організаційній роботі – налагоджений облік членів профспілки, приведена до ладу профспілкова документація.

Активно співпрацює профком з Радою студентського самоврядування. Студенти беруть активну участь у профспілковому житті вузу.

Профком контролює дотримання Колективного договору обома сторонами – адміністрацією і профспілковим комітетом.

Комісії профкому з питань захисту трудових і соціально-економічних прав і інтересів трудящих і з розробки і реалізації Колективного договору спрямували свою роботу на досягнення соціального партнерства і співпраці між адміністрацією інституту, яка виступає в ролі працедавця, трудовим колективом і кожним членом профспілки окремо.

Питання введення, перегляду, змін норм праці, тривалості додаткових відпусток, призначення розмірів надбавок і премій, затвердження штатних розкладів на кафедрах і у підрозділах, нарахування стипендій студентам і преміювання кращих студентів і студентських груп розглядаються за обов'язкової участі профкому. За узгодженням з профкомом розроблені і затверджені правила внутрішнього розпорядку, прийняті на зборах трудового колективу, і Положення про розподіл учбового навантаження. Профком виступив ініціатором змагання за право називатися кращою профспілковою групою, розробив критерії оцінювання учасників, провів нагородження за результатами першого року змагання. У вересні 2008 року кращі профспілкові групи відвідали соляні копальні у м.Соледар та Святогірську Свято-Успенську лавру. Кошти на організацію екскурсій були виділені за рахунок профкому.

Найважливішим напрямом діяльності профкому є робота з охорони праці і техніки безпеки. Відповідна комісія профкому спільно з провідним фахівцем з охорони праці організовує перевірку стану дотримання ТБ у підрозділах.

Житлово-побутова комісія профкому багато уваги надає питанням умов проживання студентів у гуртожитках, відповідності цих умов нормам, створенню сприятливого мікроклімату для проживання і навчання. Колектив гуртожитку №2 був визнаний кращим серед студентських гуртожитків. У ньому відкрито тренажерний зал.

Профком регулярно вивчає, аналізує і розглядає на своїх засіданнях питання про стан захворюваності співробітників вузу; піклується про організацію літнього відпочинку співробітників і студентів, хоча за умов відсутності власної оздоровчої бази це непросте завдання. Для організації відпочинку профком знаходить можливість співпрацювати з обкомом профспілки працівників освіти і науки, з фондом соціального страхування, з ко-

мітетом у справах сім'ї та молоді Красноармійської міської ради. Студенти, що представляють пільгові категорії населення, студенти-відмінники і активісти щорічно за допомогою профкому від'їжджають на бази відпочинку області, наприклад, влітку 2008 року 16 студентів набиралися здоров'я на базі відпочинку «Альтаір» у селищі Щурове Донецької області.

Профком стоїть на сторожі збереження традицій колективу і сам виступає ініціатором народження нових традицій. Профком започаткував проведення зустрічей студентського активу з директором інституту, організацію виставки конкурсу «Таланти твої, інститут!», привітання співробітників інституту з ювілейними датами від дня народження а також з досягненням 20 і більше років праці в колективі інституту.

Профком піклується про те, щоб технічна інтелігенція регіону була зразком культурного розвитку. З цією метою організовується відвідання співробітниками і студентами донецьких театрів, цирку, Концертного залу філармонії ім. С.Прокоф'єва, музеїв тощо. Студенти КІІ ДонНТУ неодноразово здійснювали подорожі до Києва, Львова, дендрологічного парку «Софіївка» в Умані тощо.

Як правило, на чолі профспілки інституту ставали трудолюбиві, порядні, небайдужі люди, які, до того ж, мали організаторські здібності, були лідерами. В різні роки профспілку КІІ ДонНТУ очолювали:

Павлов Олексій Миколайович,
Сироватко Анатолій Анатолійович,
Триллер Євген Арнольдович,
Шмакова Людмила Михайлівна,
Берегових Юрій Володимирович,
Жлобич Микола Якович,
Ляшенко Володимир Павлович,
Присяжний Дмитро Миколайович,
Придятько Світлана Павлівна.

Значний внесок в роботу профспілкової організації зробили активні члени профспілки:

Говберг Ніна Петрівна,
Патрікац Любов Олексіївна,
Велика Віра Іванівна,
Мальцева Валентина Дмитрівна,
Прищепчук Катерина Михайлівна,
Хацько Валентина Андріївна,
Ляшок Наталія Юріївна,
Кудрявцева Олена Володимирівна,
Дідович Тетяна Миколаївна,
Баша Наталія Василівна,
Горячева Тетяна Володимирівна.

За роки існування у вузі сформувався цікавий працездатний колектив викладачів і співробітників, що доклав зусиль до створення навчальної бази, до формування системи цінностей і традицій КІІ ДонНТУ. Кращі надбання передавалися від покоління

Атланти Каріатиди

до покоління. Однією з ознак міцного і здорового колективу є той факт, що в інститут, як і раніше, приходять працювати сім'ями. Як у 70-80-і роки працювали в інституті подружжя Павлових, Шевцових, Вознюк, Андрієнко, Панаєтових, так і сьогодні тут трудяться подружжя Рязанцевих, Ляшок, Бачуріних, Немцевих, Скрипки, Скоріних, Савко та інших. Педагогічну справу батьків продовжують діти – молоді викладачі, що переймають їх педагогічний досвід.

50 років КП ДонНТУ – це і 50 років профспілкової організації вузу. Сьогодні у її складі працюють інші викладачі, співробітники, студенти. Та усіх нас – і тих, хто прийшов до інституту у 60-і, і тих, хто організовував профспілкове життя у 80-90-і, і тих, хто вирішує непрості завдання початку ХХІ століття, – об'єднує приналежність до регіонального вузу – Красноармійського індустріального інституту, вірність його традиціям і віра у його завтрашній день.

Фотолітопис



Слухачі ПВ з деканом



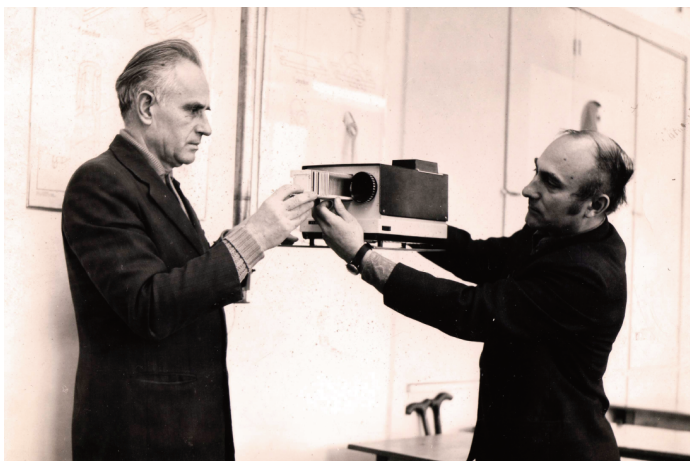
Першотравнева маніфестація



День Победы



Субботник



В лабораторіях



Робота - радість!



Громадське життя



Нагородження переможців



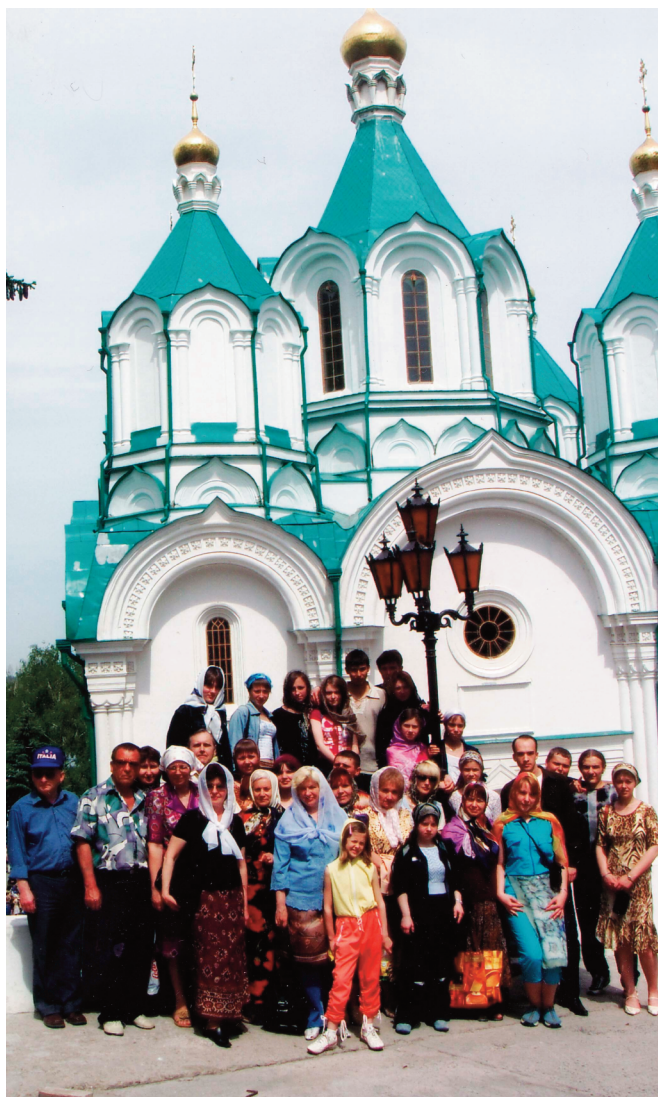
Кабінет фізики



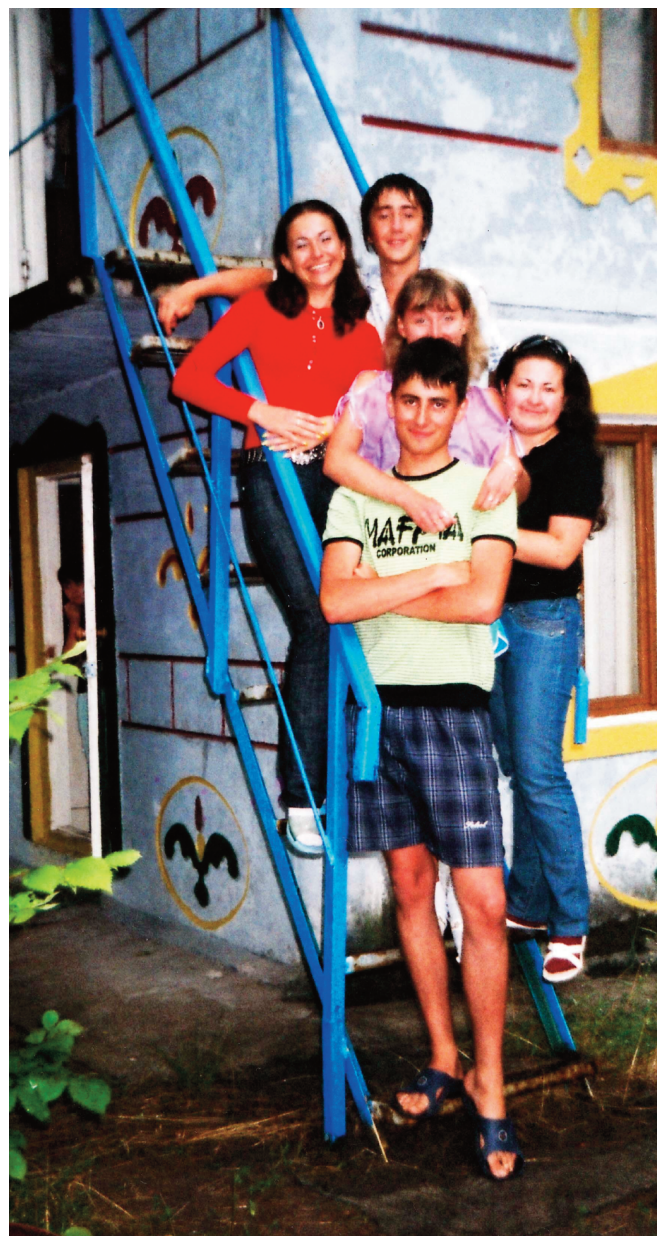
Жовтнева демонстрація



Посвячення в студенти



Екскурсія до Святогір'я



Відпочинок у Щурово



"Міс КІІ ДонНТУ"



Зустріч з директором



У філармонії



У копальнях м. Соледар



9 ТРАВНЯ 2009 року



У Софіївці



На Артемівському заводі шампанських вин



Виставка-конкурс "Таланти твої, інститут"



Профком КП ДонНТУ-2009

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ

ВДНГ СРСР - Виставка досягнень народного господарства СРСР
ДонВУГІ - Донецький науково-дослідний вугільний інститут
ДонНТУ - Донецький національний технічний університет
ДПІ - Донецький політехнічний інститут
ДонДТУ - Донецький державний технічний університет
ЗТФ - загальнотехнічний факультет Красноармійського філіалу
НВО - науково-виробниче об'єднання
НДІ - науково-дослідний інститут
НДР - Німецька Демократична Республіка (1949 - 1990)
НРБ - Народна Республіка Болгарія (з 1946 р., зараз – Республіка Болгарія)
НКМЗ - Новокраматорський машинобудівний завод

Кафедри (сучасні):

ІМ - інженерної механіки
РПР - розробки пластових родовищ
ПН - природничих наук
ЕМА - електромеханіки і автоматики
СГП - соціально-гуманітарної підготовки
ГіОП - геотехнологій і охорони праці
ЕіМ - економіки і менеджменту

КІІ ДонНТУ - Красноармійський індустріальний інститут державного вищого навчального закладу «Донецький національний технічний університет»

ФТОВ - факультет технологій й організації виробництва
ФДЗН - факультет дистантного і заочного навчання

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Гарин В.Б. 1000 имён. Деятели науки и искусства: краткий энциклопедический справочник. / В.Б. Гарин, Ли Цзеган, В.В. Лисюченко – Донецк: «Донеччина», 2001. – 447 с.
2. Зборщик М.П., Овчаренко Т.І. Відомі вчені Донецького національного технічного університету. – Донецьк: Норд-Прес, 2002 – 376 с
3. Матеріали архіву ДонНТУ
4. Обличчям до людей. Професійна спілка працівників освіти і науки України – історія та сучасність / Під ред.. Б.В.Дяченко. – К.: Фенікс, 2005 – 344 с.
5. Очерки истории Донецкой областной организации профсоюза работников образования и науки. – Донецк, 2003. – 151 с.
6. Словарь иностранных слов и выражений / [Авт.-сост. Зенович Е.С.] – М.: Олимп; ООО «Фирма «Издательство АСТ», 1998. – 608 с.

КАДРОВИЙ СКЛАД ПРАЦІВНИКІВ КІІ ДОННТУ на 01.07.2009. (за структурними підрозділами)

Кафедра геотехнологій і охорони праці

1. Ляшок Ярослав Олександрович, 1970 р.н., директор КІІ ДонНТУ, доцент, кандидат технічних наук, зав кафедри ГіОП; в інституті працює з 01.12.1998 р.
2. Зеленева Оксана Геннадіївна, 1960 р.н., доцент, кандидат хімічних наук; в інституті працює з 01.09.2008 р.
3. Куцерубов Валерій Михайлович, 1949 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 14.02.2006 р.
4. Нестеренко Василь Миколайович, 1948 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 07.02.1983 р.
5. Придятько Світлана Павлівна, 1958 р.н., доцент, кандидат хімічних наук, декан факультету дистантного і заочного навчання; в інституті працює з 02.02.1981 по 31.08.1997 рік (старший викладач кафедри загальнонаукових дисциплін), з 01.09.2003 р.
6. Теряник Віктор Іванович, 1941 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 01.09.2003
7. Бачурін Леонід Леонідович, 1977 р.н., старший викладач, начальник навчального відділу; в інституті працює з 1.09.1999 р.
8. Ісаєнков Олександр Олександрович, 1968 р.н., старший викладач, директор ЦПК і ПК; в інституті працює з 27.12.1993 р.
9. Коломоець Олександр Володимирович, 1955 р.н., старший викладач; в інституті працює з 01.09.1995 р.
10. Бачуріна Ярослава Павлівна, 1978 р.н., асистент; в інституті працює з 06.05.2003 р.
11. Браташ Олена Олексіївна, 1979 р.н., асистент; в інституті працює з 23.09.2002 р.
12. Романій Світлана Миколаївна, 1981 р.н., асистент; в інституті працює з 01.09.2003 р.
13. Юсипук Юлія Олександрівна, 1986 р.н., асистент; в інституті працює з 01.02.2009 р.
14. Мельник Наталія Миколаївна, 1980 р.н., завідувача навчальною лабораторією; в інституті працює з 19.03.2007 р.
15. Удовітченко Вікторія Анатоліївна, 1987 р.н., старший лаборант; в інституті працює з 17.03.2005 р.
16. Юрченко Ірина Анатоліївна, 1985 р.н., старший лаборант; в інституті працює з 01.04.2005 р.

Кафедра розробки пластових родовищ

1. Носач Олександр Костянтинівич, 1949 р.н., доцент, кандидат технічних наук, зав. кафедри; в інституті працює з 16.12.1977 р.
2. Ващенко Василь Іванович, 1951 р.н., доцент, кандидат геолого-мінералогічних наук; в інституті працює з 01.02.2008 р.
3. Жимчича Іван Михайлович, 1936 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 2006 р.
4. Кодунов Борис Олексійович, 1953 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 01.09.2007 р.

Атланти Каріатиди

5. Рязанцев Микола Олександрович, 1949 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 1986 по 1996 рр., з 01.09.2005 р.

6. Рязанцева Надія Арсентіївна, 1950 р.н., старший викладач; працює в інституті з 06.09.1989 р.

7. Осідзе Юлія Володимирівна, 1965 р.н., завідувача навчальними лабораторіями; працює в інституті з 30.08.2006 р.

Кафедра електромеханіки і автоматики

1. Триллер Євген Арнольдович, 1939 р.н., доцент, кандидат технічних наук, зав. кафедри ЕМА; працює в інституті з 01.03.1968 по 31.08.1996 р. (старший викладач, доцент, зав. кафедри гірничої електромеханіки); з 01.09.2007 – зав. кафедри ЕМА

2. Кондратенко Віктор Григорович, 1954 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 18.08.1980 р.

3. Петелін Едуард Анатолійович, 1962 р.н., доцент, кандидат технічних наук; в інституті працює з 1988 по 1994 р. (асистент кафедри теоретичної і прикладної механіки), з 01.02.2008р.

4. Ганза Артем Іванович, 1976 р.н., старший викладач; працює в інституті з 01.08.1999 р.

5. Калиніченко Валерій Вікторович, 1977 р.н., старший викладач; працює в інституті з 01.08.1999 р.

6. Надєєв Євген Ілліч, 1936 р.н., старший викладач; працює в інституті з 25.06. 1966 по 30.06.2002 р.; з 1.09.2007 р.

7. Нємцев Едуард Миколайович, 1976 р.н., старший викладач; працює в інституті з 01.08.1999 р.

8. Чернишев Віктор Іванович, 1956 р.н., старший викладач; працює в інституті з 15.09.1982р.

9. Батрак Володимир Валентинович, 1980 р.н., асистент; працює в інституті з 01.09.2005р.

10. Пальчик Віталій Федорович, 1932 р.н., завідуючий навчальними лабораторіями; працює в інституті з 27.12.1990 р.

11. Дідович Тетяна Миколаївна, 1953 р.н., старший лаборант; працює в інституті з 21.02.1972 р.

Кафедра інженерної механіки

1. Вірич Світлана Олександрівна, 1969 р.н., доцент, кандидат технічних наук, зав. кафедри інженерної механіки; працює в інституті з 01.04.1992 р.

2. Сименко Олена Василівна, 1968 р.н., доцент, кандидат технічних наук, заступник декана ФТОВ з науково-педагогічної роботи; працює в інституті з 1994 р.

3. Горячева Тетяна Володимирівна, 1963 р.н., старший викладач; працює в інституті з 05.11.1986 р.

4. Бабенко Марина Олегівна, 1973 р.н., асистент; працює в інституті з 29.09.1997 р.

5. Лаппо Ірина Миколаївна, 1975 р.н., асистент; працює в інституті з 01.09.2003 р.

6. Баша Олена Олександрівна, 1982 р.н., лаборант; працює в інституті з 09.11.2006 р.

7. Коновка Тетяна Іванівна, 1984 р.н., лаборант; працює в інституті з 03.04.2009 р.

8. Петренко Іван Васильович, 1939 р.н., завідуючий навчальними лабораторіями; працює

в інституті з 03.04.2006 р.

9. Терещенко Нея Омелянівна, 1978 р.н., лаборант; працює в інституті з 02.11.1998 р.

Кафедра природничих наук

1. Гого Володимир Бейлович, 1950 р.н., доцент, кандидат технічних наук, зав.кафедри; працює в інституті з 01.01.1985 р.

2. Сергієнко Людмила Григорівна, 1948 р.н., доцент, кандидат педагогічних наук, декан ФТОВ; працює в інституті з 01.09.1975 р.

3. Волков Сергій Володимирович, 1979 р.н., старший викладач; працює в інституті з 27.08.2001 р.

4. Данильчук Оксана Миколаївна, 1973 р.н., старший викладач; працює в інституті з 26.08.2002 р.

5. Мальцева Валентина Дмитрівна, 1940 р.н., старший викладач; працює в інституті з 1967 по 1999 р., з 1.09.2003 р.

6. Ушакова Тетяна Олександрівна, 1980 р.н., асистент; працює в інституті з 11.05.2006 р.

7. Вінник Олена Олександрівна, 1974 р.н., асистент; працює в інституті з 01.09.2003 р.

8. Єременко Ольга Миколаївна, 1952 р.н., старший лаборант; працює в інституті з 12.12.1987 р.

Кафедра соціально-гуманітарної підготовки

1. Дяченко Наталія Іванівна, 1954 р.н., доцент, кандидат історичних наук, зав.кафедри; в інституті працює з 31.08.1999 р.

2. Білецька Людмила Леонідівна, 1946 р.н., старший викладач; в інституті працює з 08.10.1969 р.

3. Василенко Анатолій Іванович, 1947 р.н., старший викладач; в інституті працює з 01.09.2002 р.

4. Самофалова Тетяна Володимирівна, 1958 р.н., старший викладач; в інституті працює з 01.11.1984 р.

5. Соколовський Володимир Павлович, 1938 р.н., старший викладач; в інституті працює з 03.12.1979 р.

6. Шинкаренко Ірина Валентинівна, 1957 р.н., старший викладач; в інституті працює з 19.10.2006 р.

7. Яцюк Микола Миколайович, 1959 р.н., старший викладач, заступник декана ФТОВ з науково-педагогічної роботи; в інституті працює з 01.06.1991 р.

8. Немцева Наталія Сергіївна, 1981 р.н., асистент, в інституті працює з 04.09.2003 р.

9. Пархоменко Марина Миколаївна, 1978 р.н., асистент; в інституті працює з 01.09.2007 р.

10. Скалозуб Олена Миколаївна, 1965 р.н. асистент в інституті працює з 05.09.2006 р.

11. Пославська Оксана Петрівна, 1973 р.н., лаборант; в інституті працює з 01.09.2004 р.

Атланти Каріатиди

Кафедра економіки і менеджменту

1. Лисенко Світлана Миколаївна, 1967 р.н., доцент, кандидат економічних наук, зав. кафедри економіки і менеджменту; в інституті працює з 01.02.1995 р.
2. Табачкова Наталія Анатоліївна, 1962 р.н., доцент, кандидат економічних наук; в інституті працює з 01.08.1997 р.
3. Школяренко Ольга Олександрівна, 1950 р.н., доцент, кандидат економічних наук; в інституті працює з 04.09.1988 р.
4. Іванісов Сергій Миколайович, 1954 р.н., доцент, кандидат економічних наук; в інституті працює з 2008 р.
5. Губарєв В'ячеслав Володимирович, 1970 р.н., старший викладач; в інституті працює з 02.01.2003 р.
6. Іваненко Лілія Вікторівна, 1978 р.н., старший викладач; в інституті працює з 01.09.2005р.
7. Коробський Руслан Владиславович, 1978 р.н., старший викладач; в інституті працює з 01.08.2000 р.
8. Ляшок Наталія Юріївна, 1972 р.н., старший викладач; в інституті працює з 01.09.1998 р.
9. Рацбарська Інна Миколаївна, 1976 р.н., старший викладач, заступник декана дистантного і заочного навчання; в інституті працює з 26.01.2005 р.
10. Скрипка В'ячеслав Михайлович, 1967 р.н., старший викладач; в інституті працює з 01.09.2003 р.
11. Безсонова Тетяна Володимирівна, 1968 р.н., асистент; в інституті працює з 01.09.2007р.
12. Поліщук Наталя Олександрівна, 1980 р.н., асистент; в інституті працює з 01.09.2006 р.
13. Кононенко Ганна Сергіївна, 1979 р.н., асистент; в інституті працює з 01.12.2002 р.
14. Лизунова Олена Миколаївна, 1975 р.н., асистент; в інституті працює з 10.09.1997 р.
15. Моїсєєва Юлія Юріївна, 1980 р.н., асистент; в інституті працює з 04.05.1998 р.
16. Цветнова Оксана Володимирівна, 1977 р.н., асистент; в інституті працює з 29.08.2002
17. Ольховик Ірина Анатоліївна, 1981 р.н., інженер; в інституті працює з 22.04.2002 р.
18. Куліпанова Ганна Олександрівна, 1983 р.н., інженер; в інституті працює з 21.10.2008р.
19. Корнієнко Наталія Миколаївна, 1971 р.н., лаборант; в інституті працює з 09.10.2008 р.

Бібліотека

1. Бедер Антоніна Василівна, 1954 р.н., провідний бібліотекар; працює в інституті з 13.12.1990 р.
2. Аршиникова Людмила Віталіївна, 1956 р.н., бібліотекар I категорії; працює в інституті з 01.06.1984 р.
3. Держевицька Ганна Олександрівна, 1972 р.н., бібліотекар I категорії; працює в інституті з 02.04.2002 р.
4. Прищепчук Катерина Михайлівна, 1954 р.н., бібліотекар I категорії; працює в інституті з 22.01.1991 р.
5. Рябчук Ольга Володимирівна, 1963 р.н., бібліотекар I категорії; працює в інституті з 21.12.1998 р.

1. Анікеєв Віталій Анатолійович, 1969 р.н., водій; в інституті працює з 04.01.2000 р.
2. Баша Наталія Василівна, 1960 р.н., завідувача господарством навчальних корпусів; в інституті працює з 25.09.2002 р.
3. Бердюкова Альона Олександрівна, 1990 р.н., інженер; працює в інституті з 08.01.2009 р.
4. Василенко Надія Миколаївна, 1949 р.н., провідний фахівець ЦПК; в інституті працює з 01.09.2005 р.
5. Григоренко Валентина Яківна, 1962 р.н., провідний фахівець з охорони праці; працює в інституті з 28.01.2000 р.
6. Дяченко Світлана Володимирівна, 1956 р.н., заступник директора з АГР; працює в інституті з 01.09.1998 р.
7. Іванова Олена Олександрівна, 1971 р.н., фельдшер, працює в інституті з 05.05.2004 р.
8. Коломoeць Наталія Петрівна, 1957 р.н., провідний фахівець; працює в інституті з 09.11.1994 р.
9. Куліковська Оксана Миколаївна, 1974 р.н., провідний фахівець; працює в інституті з 25.10.1993 р.
10. Лазівська Вікторія Юріївна, 1985 р.н., діловод АУП; в інституті працює з 01.09.2008 р.
11. Літавшук Юлія Миколаївна, 1977 р.н., провідний фахівець; в інституті працює з 12.05.08р.
12. Львова Світлана Василівна, 1957 р.н., завідувач інформаційно-обчислювальним центром; в інституті працює з 05.12.1990 р.
13. Парубок Валентина Василівна, 1984 р.н., провідний фахівець; в інституті працює з 20.09.2006 р.
14. Патрікац Любов Олексіївна, 1946 р.н., інспектор навчального відділу; в інституті працює з 26.08.1967 р.
15. Придятько Елла Миколаївна, 1982 р.н., інженер АУП; в інституті працює з 23.06.2005р.
16. Птиця Анастасія Олександрівна, 1986 р.н., диспетчер; в інституті працює з 11.03.2008р.
17. Сергієнко Микола Іванович, 1979 р.н., провідний фахівець; працює в інституті з 04.02.2005 р.
18. Скорін Юрій Вікторович, 1957 р.н., водій, працює в інституті з 23.06.2005 р.
19. Томас Надія Павлівна, 1952 р.н., завідувача складом; працює в інституті з 05.09.2000 р.
20. Черненко Вікторія Олександрівна, 1984 р.н., юрисконсульт, працює в інституті з 01.08.2007 р.
21. Черних Надія Сергіївна, 1981 р.н., інженер I категорії, працює в інституті з 29.08.2005р.
22. Янченко Ольга Василівна, 1957 р.н., провідний фахівець відділу кадрів; працює в інституті з 01. 06. 2001 р.
23. Янченко Тетяна Михайлівна, 1973 р.н., експедитор; працює в інституті з 04.05.2005р.

Бухгалтерія

1. Міщенко Світлана Яківна, 1966 р.н., головний бухгалтер; працює в інституті з 12.03.02.
2. Кудрявцева Олена Володимирівна, 1966 р.н., заступник головного бухгалтера; працює в інституті з 25.04.1997 р.
3. Балалаєва Наталія Леонідівна, 1981 р.н., провідний бухгалтер; працює в інституті з 15.11.2005 р.
3. Єрмак Валентина Павлівна, 1951 р.н., бухгалтер I категорії; працює в інституті з

Атланти Каріатиди

23.10.1995 р.

4. Завгородній Іван Васильович, 1985 р.н., інженер; працює в інституті з 14.11.2007 р.
5. Клімова Ольга В'ячеславівна, 1985 р.н., бухгалтер I категорії; працює в інституті з 01.03.2008 р.
6. Скрипка Юлія Вікторівна, 1971 р.н., бухгалтер I категорії; працює в інституті з 05.06.2000 р.
7. Савко Тетяна Олександрівна, 1968 р.н., інженер I категорії; працює в інституті з 01.09.2004 р.

Навчальні корпуси

1. Басараб Антоніна Олексіївна, 1967 р.н., сторож; працює в інституті з 22.05.2003 р.
2. Бовкун Олексій Сергійович, 1960 р.н., столяр; працює в інституті з 14.11.2001 р.
3. Бойко Любов Петрівна, 1958 р.н., робітник з комплексного обслуговування будівель; працює в інституті з 11.06.2001 р.
4. Верещагін Олексій Михайлович, 1948 р.н., слюсар-сантехнік; працює в інституті з 07.05.2008 р.
5. Воробйова Світлана Феліксовна, 1966 р.н., сторож; працює в інституті з 26.06.2006 р.
6. Гетта Людмила Олексіївна, 1951 р.н., робітник з комплексного обслуговування будівель; працює в інституті з 22.08.2001 р.
7. Глушко Тамара Георгіївна, 1963 р.н., робітник з комплексного обслуговування будівель; працює в інституті з 04.09.2006 р.
8. Говоруха Ніна Володимирівна, 1967 р.н., сторож; працює в інституті з 18.10.2005 р.
9. Головізнін Олена Олексіївна, 1960 р.н., сторож; працює в інституті з 27.10.2008 р.
10. Замастянина Світлана Віталіївна, 1951 р.н., робітник з комплексного обслуговування будівель; працює в інституті з 08.12.2008 р.
11. Затулівітер Микола Іванович, 1955 р.н., слюсар-сантехнік; працює в інституті з 26.03.2007 р.
12. Ковальова Алла Іванівна, 1970 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 17.09.2007р.
13. Коваленко Олена Іванівна, 1969 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 26.10.2005 р.
14. Коноваленко Марина Вікторівна, 1969 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 01.06.2001р.
15. Коновка Юлія Григорівна, 1957 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 20.09.1999 р.
16. Кононенко Олена Миколаївна, 1964 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 19.09.1990 р.
17. Ляшенко Володимир Павлович, 1939 р.н., сторож; працює в інституті з 01.06.2008 р. (з 08.12.1974 по 01.07.2002 р. – старший викладач кафедри загальнонаукових дисциплін)
18. Мартинюк Марина Аркадіївна, 1967 р.н., сторож; працює в інституті з 04.11.2003 р.
19. Матюніна Людмила Анатоліївна, 1955 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 20.01.2004 р.
20. Мороз Олена Олексіївна, 1962 р.н., сторож; працює в інституті з 01.06.2001 р.
21. Мороз Олена Павлівна, 1964 р.н., сторож; працює в інституті з 06.09.2006 р.

22. Охват Любов Семенівна, 1948 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 22.11.2000 р.
23. Павлов Геннадій Васильович, 1949 р.н., слюсар-сантехнік; в інституті працює з 10.06.2004 р.
24. Падафей Олександра Вікторівна, 1979 р.н., робітник з комплексного обслуговування будівель; в інституті працює з 21.11.2006 р.
25. Пахолко Людмила Миколаївна, 1966 р.н., робітник з комплексного обслуговування будівель; в інституті працює з 04.02.2008 р.
26. Савчук Любов Кирилівна, 1955 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 03.04.2009 р.
27. Савко Анатолій Іванович, 1961 р.н., електрозварювальник; працює в інституті з 25.02.2009 р.
28. Попова Алла Арсентіївна, 1948 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 01.09.1995 р.
29. Сивокос Валентина Григорівна, 1946 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 08.10.2007 р.
30. Скорина Лариса Олексіївна, 1960 р.н., сторож; працює в інституті з 10.04.2007 р.
31. Снісаренко Анатолій Михайлович, 1953 р.н., столяр; в інституті працює з 17.11.2003 р.
32. Сударікова Тамара Анатоліївна, 1953 р.н., сторож; в інституті працює з 04.10.2008 р.
33. Тодорова Тетяна Сергіївна, 1959 р.н., сторож; в інституті працює з 27.03.2008р.
34. Харченко Світлана Миколаївна, 1962 р.н., прибиральниця службових приміщень; в інституті працює з 12.06.2008р.
35. Ціба Раїса Василівна, 1963 р.н.; прибиральниця службових приміщень; в інституті працює з 17.01.1994 р.
36. Бугайов Володимир Дмитрович, 1950 р.н., слюсар-електрик, працює в інституті з 01.07.2009 р.

Гуртожиток №1

1. Алексеева Раїса Віталіївна, 1949 р.н., сторож; працює в інституті з 17.05.2000 р.
2. Дубицька Ірина Петрівна, 1961 р.н., зав. камерою сховищ; працює в інституті з 29.07.2008 р.
3. Петренко Ольга Володимирівна, 1969 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 01.04.2009 р.
4. Качан Валентина Олексіївна, 1953 р.н., сторож; працює в інституті з 17.09.2001 р.
5. Король Таїсія Андріївна, 1950 р.н., сторож; працює в інституті з 23.03.2002 р.
6. Кузнецов Іван Васильович, 1948 р.н., слюсар-електрик, працює в інституті з 05.05.2008р.
7. Мамай Тамара Григорівна, 1943 р.н., сторож; працює в інституті з 16.06.2000 р.
8. Полежаєва Майя Андріївна, 1939 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 04.07.1996 р.
9. Просоленко Олена Миколаївна, 1968 р.н., завідувача гуртожитком №1, працює в інституті з 01.11.1999 р.
10. Христинова Лідія Анатоліївна, 1969 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 17.10.1994 р.

Атланти Каріатиди

11. Трамбовецький Микола Пилипович, 1939 р.н., слюсар-електрик, працює в інституті з 07.04.2009 р.

Гуртожиток №2

1. Баженова Тетяна Володимирівна, 1961 р.н., завідувача гуртожитком №2, працює в інституті з 03.04.2007 р.

2. Баландіна Ірина Володимирівна, 1984 р.н., сторож; працює в інституті з 03.04.2007 р.

3. Величко Лідія Іванівна, 1957 р.н., сторож; працює в інституті з 30.04.1991 р.

4. Вінник Олександр Климентійович, 1949 р.н., слюсар-сантехнік; працює в інституті з 07.09.2006 р.

5. Дубова Любов Іванівна, 1946 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 09.11.1998р.

6. Кофанов Володимир Григорович, 1946 р.н., слюсар-сантехнік; працює в інституті з 14.04.2009 р.

7. Качура Тетяна Павлівна, 1952 р.н., сторож; працює в інституті з 05.04.2002 р.

8. Коломицька Ольга Степанівна, 1973 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 09.08.1994 р..

9. Левченко Раїса Петрівна, 1940 р.н., зав. камерою сховищ; працює в інституті з 05.05.1987р.

10. Литвиненко Зінаїда Андріївна, 1954 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 19.02.2003 р..

11. Махомет Валентина Василівна, 1948 р.н., сторож; працює в інституті з 15.03.2001 р.

12. Телятникова Катерина Олександрівна, 1959 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 24.10.2007 р..

13. Тімік Валентина Іванівна, 1958 р.н., сторож; працює в інституті з 26.10.2005 р.

14. Філенко Любов Петрівна, 1951 р.н., робітник з комплексного обслуговування будівель; працює в інституті з 01.07.2009 р.

15. Фокіна Валентина Іванівна, 1949 р.н., двірник; працює в інституті з 17.12.2008 р.

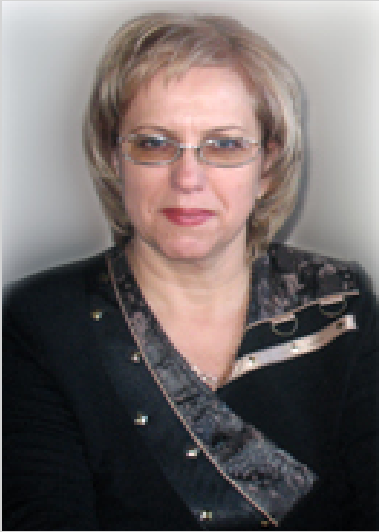
16. Ясиницька Валентина Миколаївна, 1966 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 12.06.2008 р.

17. Яцина Алла Іванівна, 1958 р.н., прибиральниця службових приміщень; працює в інституті з 07.02.2008 р.

**Атланти і каріатиди.
Нариси про викладачів і співробітників
КІІ ДонНТУ.**

до 50-річчя КІІ ДонНТУ

ПРО АВТОРІВ



• Самофалова Тетяна Володимирівна, старший викладач кафедри СГП, в інституті працює з 1984 р. Викладає англійську і французьку мови. Т. Самофалова очолює об'єднаний профспілковий комітет КП ДонНТУ, ініціатор багатьох колективних справ, лідер.



• Шинкаренко Ірина Валентинівна, старший викладач кафедри СГП, працює в інституті з 2006 р. За фахом – історик, викладач суспільних дисциплін. Цікавиться питаннями методики викладання, культурології, національної культури та ментальності. Серед захоплень – музика, поезія, театр, журналістика.



• Прищепчук Катерина Михайлівна, бібліотекар I категорії, працює в інституті з 22.01.1991 р. Багато років виконувала обов'язки секретаря приймальної комісії. Аккуратна і організована в роботі, толерантна і комунікабельна у спілкуванні з колегами.